

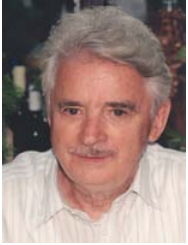
ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

III. évf. 33. sz.
2007. DECEMBER
(LXXVIII. évf. 15.839. sz.)

Csapó Endre (Sydney):

Fundamentalizmus-alapozta politika

A fundamentalizmus mai, mindennapi értelmezése már meghaladta a szótári magyarázatot. - Egy újságcikkkel közelítjük meg írásunk tárgyát:

„A mai USA-ban nem sok vigaszt talál a Karl Popper – állítja **Gara LaMarche**, az OSI, Soros György Open Society Institute-jának az Egyesült Államokat érintő programokért felelős igazgatója. Állítását arra alapozza, hogy „a radikális jobboldal az elmúlt néhány évben ellenőrzése alá vonta a szövetségi kormányt és sok állam kormányát is. A fundamentalista papok és híveik felszámolják a hatvanas évek kulturális, társadalmi és politikai vívmányait, sőt most a roosevelti New Dealt veszik célba.”

Dörzsölheti szemeit legalább egymillió magyar polgár, akit radikális jobboldalnak bélyegzett a budapesti liberális híripar, mert kiment az utcára politizálni, és most, lám, mit olvas, hogy a honi liberálisok túlszeretett Amerikájában dül a radikális jobboldal, mégpedig szövetségi kormány szinten! És dülnek a fundamentalista papok, akik – láss csodát – nem is muzulmánok. Jó lesz hát megtudni, mit is takar ez a szó, amit az utóbbi évtizedekben csak becsmélő értelemben hallottunk.

„A fundamentalizmus olyan vallási jelenség, amely mindhárom monoteista vallásban: az izraelitában, a kereszténységben és az iszlámban is fellelhető. Az is helyes észrevétel, hogy a vallás és a politika mindhárom világvallásban jelentkező sajátos keveredése és összefonódása is fundamentalizmus. A politikai érzelmekkel és indulatokkal összekeveredett hitvallás félelmetes és veszélyes szellemet engedhet ki a palackból akár a Közel-Keleten, Amerikában vagy Magyarországon. Mindhárom monoteista világvallás a kinyilatkoztatás vallása, s ezért mindegyikben a szent könyvnek (héber biblia, az Ó- és Újszövetségi Szentírás, Korán) központi szerepe van. A szent iratokhoz való viszony, azoknak isteni tekintélye, inspirációja és értelmezése mindegyik vallásban a hitélet alapjának, »fundamentumának« tekinthető. A fundamentalizmus ezért elsősorban hermeneutikai (bibliaértelmezési) kérdés. Az elnevezés egy XX.sz. eleji észak-amerikai protestáns mozgalomra utal, amelynek képviselői *Fundamentals* (Alapelvek) címen traktátusokat jelentettek meg: a modernizmus ideológiájával szemben védelmükbe vették mindenekelőtt a Biblia tévedhetetlenségét és a hagyományos dogmatikai tételeket.” (*)

Ebben a hivatalosnak tekinthető magyarázatban a fundamentalizmus még nem a bennünk fészkelő ördög, de **ha mégis úgy igaz, hogy fundamentalista papok és híveik felszámolják a hatvanas évek kulturális, társadalmi és politikai vívmányait, akkor azért jó lesz odafigyelni erre a veszedelemre.**

A fent említett LaMarche úr arról panaszkodik, hogy: „Miközben sok más ország felszámolta az elnyomást, és most már olyan problémákkal küszködik, mint például az erőszak, korrupció és egyenlőtlenség, amelyek gyakran együtt

járnak a demokráciával, az Egyesült Államokban a nyílt társadalom alapintézményeit fenyegeti támadás, alapvető szabadságjogok forognak veszélyben.”

Felmerül a kérdés, hogy mennyi lehet ezeknek a szavaknak a valóságtartalma? Az amerikai társadalomban fennálló nagyarányú vallásosság? Ebben van is annyi igazság, hogy az Egyesült Államokban nem juthatna vezető politikai állásba egy magát ateistának valló személy. Bush elnök újraválasztásában nagy szerepe volt az ő vallási buzgósága hírének. Olvassuk, hogy republikánus létére „nemcsak az evangélista-fundamentalista jobboldal szavazatait kapta meg, hanem a hagyományosan inkább demokrata párti katolikusokét is.” Kiállt az abortusz és a ferde hajlamúak, meg a klónozási kísérletek ellen – ami Európában egy politikusnak a bukását eredményezné. Michael Novak, az American Enterprise Institute politikai és vallási tanszékének vezetője írja, hogy: „Amerikában újabban a vallás vált az egyik legfontosabb politikai megosztó tényezővé. **Bárki is akarja vezetni az amerikaiakat, hálát kell mutatnia a Mindenhatónak, és ki kell fejeznie iránta érzett elkötelezettségét.** Amerikában el lehet választani egymástól az államot és az egyházakat, de nem lehet elválasztani a vallást a nemzeti élet szövetétől. Clinton elnök például sokkal gyakrabban beszélt a vallásról, mint George W. Bush... (...) Ez egy normális - egy elnök számára majdhogynem kötelező - magatartás.”

Az persze más kérdés, hogy mit hisz az elnök; lényeg a külsín, de az sem baj, ha világmegváltó mániája van, mint volt a trianonos Wilsonnak. Az Egyesült Államok elnökei Rooseveltől fogva, Reagan elnököt is beleértve nyíltan-titkon a Szovjetunió támogatását üzték, de kénytelenek voltak megjátszani a kommunistaellenességet a közvélemény nyomására. Nem politikai okból, hanem mert a Szovjetunióban üldözték a vallást!

Bush elnök lehet, hogy megjátszta magát, de már túlzásba is viszi a vallási mániá felmutatását. „Isten engem választott a nemzet vezetésére” – jelentette ki a dallasi Keresztény Ifjúsági Centrum (CYC) 2003. november 1-ji nagygyűlésén. A következő év nyarán egy farmerekkel tartott magántalálkozón a pennsylvaniai Lancaster megyében ugyancsak megerősítette: „Biztos vagyok benne, hogy Isten beszél rajtam keresztül.”

Az iraki háború „országunk legmagasabb szintű erkölcsi hagyománya” – így rikkantott Bush 2003 elején, – „a hit segítségére számítok a nemzet legkomolyabb problémáinak megoldásában.” Majd: „Imádkozom a békéért” – hangoztatta közvetlenül az iraki háború előtt.

Az amerikai *The Progressive* februári számában „Bush Messiás komplexusa” című írás első bekezdése így szól: „A 2000-es elnökválasztási kampány idején George W. Bush azt mondta, hogy az Egyesült Államoknak »szerényen« kell viselkednie a világban. **Mára a szerénységet felváltotta a küldetésstudat.** Megérzésseiben megerősödve, fundamentalista hitelvektől felvértezve, a világtörténelem legerősebb hadseregét maga mögött tudva, és a Kongresszus által állí-

tott korlátoktól megszabadult **Bush ma úgy érzi, hogy puskacsővel »kiüldözheti a gonoszt a világból«.** Az isteni küldetésbe vetett hit szinte sugárzik az elnök nyilvános kijelentéseiből. Nevezhetjük ezt messianisztikus militarizmusnak. Elutasította a »keresztes hadjárat« kifejezést, de valójában igazi keresztes hadjáratba kezdett. Bush korábbi beszédírója, David Frum szerint »a háborúban (...) keresztes lovag lett belőle.«”

Tehetünk egy megállapítást: **a vallásal megigazolt politika táptalaja az engesztelhetetlenségnek, a küldetéses militarizmusnak – ez ma a fundamentalizmus szó jelentése.**

A vallás szerepe a politikában, a modernizáció üteme ellenére, nem szűkül, ellenkezőleg: sok helyen meglepő növekedést mutat. Az emberi társadalom mintha védekezne a homogenizálódás ellen. Az emberek mintha nem akarnának feloldódni a szuperállamok sokmilliomodik egyedeként, és a nemzetegységek feloldását követően újra vallási kötődéseket keresnek. Ez kedvez a szektáknak, nemzeti vallásoknak. A régi nagy egyházakon belül is létrejönnek vallási kisközösségek, növekvő az érdeklődés a keleti vallások iránt. **Legveszélyesebbek a misztikumokra hajlamosakat megecélző szekták.** Az USA déli államaiban burjánzó szekták Jézus második eljövetele vágyából Izrael-kultuszt gerjesztenek.

Ami a fundamentalizmust illeti, minden szellemi irányzatnak megvannak a maga bigottjai, a társadalom néhány százalékára ilyen értelemben biztosra lehet számítani. Jelen korunkban ennek a rétegnek érvényesülési időszaka van. **Az iszlám fundamentalizmust kiprovokálta a nyugati hatalmak ásványolaj-érdeklődése.**

Tamás Gáspár Miklós marxista filozófus így mutatja be a Népszabadság olvasóinak nagynevű elvtársát, Mészáros Istvánt: „1956-ban – magyarok százezreivel együtt – Mészáros István is elmenekült a szovjet megszállás és a kádári megtorlás elől. Előbb Olaszországban, majd Angliában élt és tanított. Azt is mondhatnánk, hogy marxista maradt. Am inkább *újra marxista lett, másképp.* Nyugaton volt alkalma 56 tanulságait levonni: ezek a tanulságok távol tartották mind a keleti posztisztalinista, mind a nyugati tőkés rendszerek apológiájától. Évtizedeket töltött Marx és Lukács elmélyült újragondolásával, s ami a lényeges: »a tőkerendszer« módszeres analízisével. Két alapvető munkával »szakította be az asztalt«: az egyik a leginkább misztifikált marxi fogalom, az »elidegenedés« kibontása. A másik sokak szerint a fő mű, a méreteiben is hatalmas *A tőkén túl*: ez azt is jelenti, hogy A tőke című könyvön túl.”

Az Egyesült Államok oly nagy mértékben egyedüli győztesként került ki a II. Világháborúból, hogy **hatalmában állhatott volna példamutatásával és mérhetetlen gazdasági erejével és fölényével saját országa átrendezésén kívül a világ összes országaival olyan szerkezetet elfogadtatni, ami a további háborúk kizárásával gazdasági,**

Folyt. a köv. oldalon

Dsida Jenő:

(Szatmárnémeti, 1907. május 17 -
Kolozsvár, 1938. június 7)

Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Elünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhitat
minden szívet átitat.

Pásztorjátzóok be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjfélüi üzenet:
Kis Jézuska született!

(1929)

Az AMH hálás köszönetét fejezi ki Szabó Anikónak segítségéért az idei karácsonyi lapok beszerzésében!

Minden kedves olvasónknak,
támogatónknak, barátunknak békés
karácsonyt, boldog sikerekben,
egészségben és szeretetben gazdag
új esztendőt kíván
az AMH – Argentínai Magyar Hírlap

A TARTALOMBÓL:

Karácsonyi gondolatok	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Iguazú (Dombay J.)	3.o.
BRAZÍLIÁBAN a 2007. év	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet ...	5.o.
Mikes Kelemen Kör	6.o.
Munka a HKK-ban	7.o.
Koloniális hírek	8. és 9.o.
Esküvő Budapesten	HUFI I.
Oktoberfest V.G. Belgrano ...	HUFI II.
CSERKÉSZÉLET	HUFI III.
Advent	HUFI IV.
Szemelvények HKK	HUFI IV.
Las Abuelas escriben	SP I
Porcelanas Zsolnay II ^a p.	SP I
Valentín Alsina 72 años	SP II
Hungaros en Sudamérica	SP II
¡László Gáspár 6 ^o !	SP III

Az AMH postaróvata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Az Olvasó írja...

Szerkesztőségi irodánk felelőse
Trixi a Nagykövetségről Magyarországra visszaköltözött Gaál Györgyöt kereste Skype-on. A véletlen adta, hogy egy vadidegen de azonos nevű asszonnyal került kapcsolatba, aki érdekes témát vetett föl. Íme a lényeg e „másik” Gaál Györgyi híreiből:

Sajnos Magyarországon nem nagyon ismerik a terápiás kutyák munkáját, és sokan idegenkednek tőle. Pedig nem csodaszor. Mindig részt veszünk a kezeléseken, és a kezelővel (gyógyterapeuta, gyógytornász, pszichológus, stb.) együttműködve végrehajtjuk a kutyával a feladatokat. Szeretetre és megértésre alapul a terápiás állatokkal való kezelés. A dolgozó kutyákat kiképzésük és jellemük miatt nagyon sokféle felnőttél és gyermeknél lehet sikeresen alkalmazni, akár az egészséges, tanulási nehézségekkel küzdő gyerekekénél is. (Érdeklődés esetén további adatok a Szerkesztőségben).

Gaál Györgyi és Gaál Zoltán, Budapest
www.mancsosok.awnet.hu

Tisztelt Szerkesztőség!

Jelentjük, hogy a Világhírnev újtranszilván névsorolvasó újra fent van a neten, és hirdeti: Magyarország 321 éves (1686-ban szabadították fel Budát az osztrákok), Románia 86 (2007 mínusz 1921), Erdély pedig ezeréves. Örvendjetelek velünk!

www.vilaghirnev.net - Jó munkát kíván
Szabó Csaba, Magyarország

Drága Zsuzsó!

Utam miatt még nem éltettek a korábbi Chaco-i magyarokról szóló összefoglalásodért, ami unikum! Óriási jelentőségű munkát végeztél ezzel, az Általad megszokott magas nívón, igazán csak szívből gratulálni tudok hozzá és megköszönni, hogy ennyi erőt és időt áldoztál ennek a történelmi jelentőségű anyagnak az összeállításához.

Sokszor ölel

Rábai Kati

Kedves Zsuzsó!

Szeretettel gratulálok a július-augusztusi számban a Chaco-i magyarokról szóló mellékletre. Kiváló gondolat, és éppen ezek a helyi összefoglalók azok, amelyek hiánypótlóként oly gyakran hiányoznak egy-egy ország (vagy akár város) különböző magyar emigráns közösségeiről.

Igen tetszett az összeállítás alaposága is, például az, ahogy a Msgr. Luttort és P. Kótait ábrázoló csoportképen nyilakkal pontosan bejelölték a két atya alakját, ami a későbbi időkben lehetővé teszi az azonosítást.

Nem tudom, van-e rá lehetőség, hogy az újságnak eljuttatott (vagy kölcsönadott) régi fényképeket beszkeneljük és úgy digitális formában is megőrizzük az utókornak. Csak egy ötlet - tudom, hogy amúgy is rengeteg a tennivaló. Kézcsókkal,

Dr. Tóth Gergely,
Kalifornia

Kedves Zsuzsó!

Elkészült a LAMOSZSZ (Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége) összegezése a dél-amerikai magyarság helyzetéről, ill. a latin-amerikai magyarság helyéről a magyar nemzetstratégiában. Már 2005-ben rádöbentünk, hogy Magyarországon alig-alig ismerik Dél-Amerika magyarságának életét, eredményeit és küzdelmeit. Meg kellett kezdenünk azt az ismertető munkát, amelynek nyomán felkerülhetünk a „magyarság térképére...” Ez lassan, lépésről-lépésre meg is történt. Az összefoglaló tartalmazza az eddig elért eredményeinket. Még igen sok munka van hátra, amíg különböző fontos fórumokon megkapjuk a felszólalási jogot...

Szeretettel

Benedek László, Budapest
A LAMOSZSZ európai képviselője
(További adatok a Szerkesztőségben, és www.lamoszsz.hu/amh).

Kedves Zsuzsó!

Véleményértékel. Szerintem a következő a helyzet:

Mint tudod, a „Che” itt halt meg, Vallegrande-ban. Egy kaland volt az élete és története, halála után pedig sokan ebből élnek és ez mozgatja a helyi turizmust is.

Bolívia hosszú ideig a katonák diktatúrájának csizmája alatt élt, az embereknek (jobb- és baloldal) Che Guevara valahogy mítosszá vált, mint egy utópisztikus álomnak a képviselője. Bátorságáért és intelligenciájáért sokan elismerik...

De most már nem ugyanaz a helyzet! Most már világosabb a Che szerepe, és most, mivel nem akarjuk sem Kuba, sem Venezuela beavatkozását, ez a mítosz lassan távolodik. Az egyetemisták közt (az állami egyetemen, mert a privátokban nem) persze elég sok baloldali és extrém gondolkodású fiatal van, és nekik a Che... továbbá is egy hős.

Öllelek Rózsa Silvia,
Santa Cruz de la Sierra, Bolívia

Kerestetés:

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

A Magyar Rádióban hallgattam a Magyar Kolónia szervezéséért, működéséért milyen áldozatkészen dolgoznak. Gratulálok, köszönöm ezt a nemes tevékenységet. Személyesen is érint munkájuk. A nagybátyám 1922-ben vándorolt ki Újmosnicáról. A Trianon után Magyarországra jött édesapámmal 1940-ig levelezett. Sajnos ő már nem él, így címem sincs.

Szeretném a rokonaim leszármazottait megtalálni. Talán már csak unokák élnek? Itt unokáim beszélnek, írnak angolul, németül, oroszul, olaszul. Tisztelettel

Dr. Nádházi Lajos, Veszprém

(Cím a Szerkesztőségben).

Adatok: Nádházi János, szül. 1890
Anyja neve: Cseke Juliánna
Felesége Marjai Juliánna, szül. 1898
Fiúk János, szül. 1920, 1940-ig Buenos Airesben éltek

Meghalt egy áldozatkész erdélyi református püspök

November 7-én, életének 79. évében meghalt **D. Dr. Csiba Kálmán**, az Erdélyi Református Egyházkerület ny. püspöke. Életéért, szolgálataért tartott hálaadó istentisztelet után november 10-én helyezték örök nyugalomra Marosvásárhelyen, a református temetőben.

Érmelléken született 1929. szeptember 17-én. Az utolsó iskolai éveket otthonlanságban töltötte el, maga kereste kenyerét, miután szüleit 1949-ben kényszerlakhelyre vitték. 1956-ban házasságot kötött Nagy Emese segédlelkessel. 1957 decemberében fel nem jelentés miatt letartóztatták és egy koncepció perben 10 évi börtönre ítélték. 1964-ben szabadult az általános amnesztiával. Megjárta Kolozsvár, Marosvásárhely, Szamosújvár, Jilava börtöneit, Periprava, Luciu-Giurgeni, Salcea munkalágereit, hastífusszal Galacot. Nem volt joga kapcsolatot tartani családjával, kislányát 6 éves korában látta először szabadulása után.

1975-ben teológiai doktorátust szerzett a gyakorlati teológia köréből. Az Erdélyi Református Egyházkerület püspökévé választották 1990. május 4-én, a Romániában történt változások után. „Fény a rácsokon” c. könyvében a koncepció per nyomán börtönben töltött évek gyötrelmes megpróbáltatásainak és szenvedéseinek méltóságteljes leírását adja börtönnapló formában, megrázó, lírai eszközökkel. Egy ember életének, személyes „élményeinek” elmondásán túl egy kor történelmi dokumentuma is ez a kötet. Csiba püspök járt Argentínában, és Erdélyben mindig megkülönböztetett fogadtatással fogadta az argentinai magyarokat. Váratlan halálát tüdőembólia okozta.

(reformatus.hu -ból rövidítve HKZS)

Amikor a Hungaria Könyvbarátok Köre duplum könyveit küldte Buenos Airesből Erdélybe, a püspök úr lakására címezhetjük a csomagokat és ő föl vállalta azok szétállítását különböző erdélyi iskolákba. Emlékét kegyelettel őrizzük. (HKZS)

Adventi üdvözetek...

Közeledik az advent, és eszünkbe jut, milyen szép volt gyerekkorunkban a karácsony! Gyertyafény, aranydió, szaloncukor, a kis Jézus jászolban, és előttünk mindig valami játék, ajándék, még a sanyarú első emigrációs években is.

Most, hogy felnőttünk, valahogy nem ugyanaz. Gyermekünk szétszéledtek, mi pedig nem tudjuk feleleveníteni a kis Jézus egyszerű varázsát. Miért is van ez? Hát a Megváltó csak gyermekeknek jött volna, nem pedig mindenki számára?

Az biztos, hogy úgy nem tudjuk ünnepelni, mint gyerekkorunkban. Ajándékokat ne várjunk. Ezeket már kétezer éve megkaptuk. Szenteljük talán ezt a napot inkább a hálának. Legyünk hálásak, nemcsak

FUNDAMENTALIZMUS....

folyt. az 1. oldalról

tudományos, művészeti, kulturális versengésekre alapozott, békés, világrendet képezhetett volna. És méltó lett volna a jelszóra, amit hirdetett, amikor belépett az I. Világháborúba: War to end War! Ezzel szemben a mérhetetlen nagy hatalommal inkább a megízlelt militarizmus útját folytatta, és a háború végére létrejött atombombákat, minden stratégiai kényszer nélkül, infantilis erőfitogtatásból véltlen és védtelen japán városokra ledobta. A háborús gépezet és a nagy haszontermelő hadiipar működtetését biztosító politika műhelyeiben olyan világpolitika készült, amely – a Szovjetunió partnerségében – a háborúk sorozatát eredményezte a XX.sz. teljes második felére. **A XXI. századot a World Trade Center épületét ért merénylet indította el, mint a világrendezés háborús megoldásának új korszakát.**

A cél Mészáros István megfogalmazásában így hangzik: „Washington 2001. szeptember 11-ét követően leplezetlen cinizmussal erőszakolja rá agresszív politikáját a világ többi részére. Az állítólagos irányváltásnak a »liberális toleranciától« afelé, amit ma »a szabadság és a demokrácia elszánt védelmezésének« hívnak, az szolgál igazolásul, hogy azon a napon az Egyesült Államok világméretű terrorizmus áldozatául esett, s erre válaszul elengedhetetlen volt megindítani egy meg-

... karácsonyi gondolatok

nem határozott és meghatározhatatlan – ám valójában önkényesen, a legagresszívabb amerikai körök kényének megfelelő úton-módon meghatározott – »háborút a terror ellen«.

A Szent Koronát becsmérő, a hazát kiárusító Gyurcsány Ferenc meglátogatta az amerikai világhatalmi érdekekért Irakba rendelt magyar katonákat, az egyik amerikai támaszponton lefényképezette magát hadügyminiszterének és katonáinak társaságában, fején rohamsisakkal, kezében géppisztollyal, golyóálló mellényben. Érthető, hogy nem tetszett a világ-átalakítóknak Orbán Viktor, akit Charles Gati (egykori Gáti Károly) USA elnöki tanácsadó több mint két órán keresztül mindhiába győzködött, hogy – akkor mint miniszterelnök – ne vonja ki katonáit Irakból. A szocialista miniszterelnök viszont jövő évre megemelt létszámú katonai részvételt ígért a kapitalista terjeszkedésnek, mégpedig közvetlen harcászati feladatokra. Bush még csak elhiteti USA polgártársaival, hogy a hazát védi Irakban, de Gyurcsányról tudják a magyarok, hogy amerikai nagytőkék üzleti érdekeiért küld meghalni magyar fiatalokat. **A jelszó lehetne: Világ fundamentalistái egyesüljete!**

(*) (Evangélikus Élet, 2006/39 – Mi is a fundamentalizmus?)
(Kiemelések tőlünk. HKZS)

a nagy ajándékokért, amelyeket esetleg kaptunk az év folyamán, amelyekre amúgy is biztosan mondtuk „hála Istennek”. Köszönjük meg inkább a sok-sok apró ajándékot. A napsugarat, amely megtört a harmaton, a mosolyt és a könnyet, az örömet és a bánatot; azt, hogy még mindig tudunk nevetni és sírni, gondolkozni és feledni. Egy-egy simogatást, szép szót, emberi meleget, mert mindez isteni áldás. A gyerekjátékok kora elmúlt, de az isteni ajándékok kora örök.

Köszönjük meg, hogy tudunk imádkozni, hogy van templomunk, gyülekezetünk. Adjunk hálát azért, hogy reggel kinyílhat a szemünk és átérezhetjük, hogy Isten kezében vagyunk és Ő mindig csak javunkat akarja.

Legyen tehát ez a karácsony nekünk, felnőtteknek egy hálaünnep. Ezzel a gondolattal küldöm minden barátomnak meleg testvéri üdvözteimet, minden magyarnak itt Venezuelában és szerte a világon. Bort, búzát, békességet. Összetartó szeretetet!

Vladár Pál - Pali - Palkó, Caracas

Advent

A szebb jövő záloga az egyetértés

Sólyom László államfő október 23-án a Műgyetemen beszélt. Azt mondta, hogy történelem csak egy van, a tényeken nem lehet változtatni, mindenki fogadja el a múltat olyannak, amilyen az tényleg volt! Majd leszögezte álláspontját 56-tal kapcsolatosan:

„A Magyar Köztársaság eszmei és történelmi alapja pedig az, hogy 1956 forradalom volt. Ezért bármilyen folyamatosság a Kádár-rendszerrel kizárt. Az ötvenhatos forradalom becsülete, a rendszerváltás becsülete, mai rendszerünk tisztessége azt követeli, hogy minden politikai erő a legtisztábban tartsa fenn és vallja ezeket az alapokat, semmilyen politikai érdekből ne engedjen meg kétértelműséget, ne tegye viszonylagossá álláspontját.”

(Lipták Béla Magyar Lobbij jelentése nyomán. HKZS)

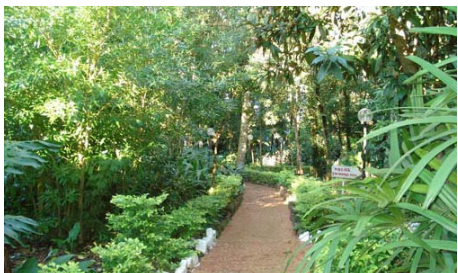
Dombay Jenő:

Iguazú – a „nagy víz” (*)

Emeletes buszon érkezünk a Buenos Aires-től a kb. 1300 km fekvő szubtropikus Misiones tartományba.

Az első állomásunk napsütéses, meleg időben a Wanda-i drágakőbánya. Virágzó banánfákkal övezett úton, színes pillangóktól és smaragdzöld kolibrikától kísérvé leballagunk a bányalukba, ahol hatalmas, nyitott geodák kínálják kristálysíveiket: kívülről csak egy közönséges szikladarab, de a belseje millió szikrázó kristály... Wanda helység a nevét egy lengyel emigráns hercegnőtől kapta. Ő volt a birtok eredeti tulajdonosa, aki az első vulkanikus eredetű geodákat találta.

Aznap délutánra megérkezünk a **Hármas Határ** brazil oldalára, egy elegáns, minden luxussal felruházott szállodába, gyönyörű, gondozott, tropikus parkkal, nagy úszómedencével. Idegenvezetőnk

szint az argentin hotelek drágábbak, a brazilaiakhoz képest előregedtek. Petőfit alkalmazom: „Oh, második Hazám, Argentína... mikor ébredsz önéreztet? Mikor? Mikor??”

Másnap még mindig csillogó napsütésben megnézzük a világ egyik legnagyobb, gyönyörű, természeti csodájának számító vízesésnek az argentin oldalra eső részét. Egy kis nyitott turista-vicinnálison, ami a dzsungelen keresztül vagy 10-15 km-es sebességgel „vágat” velünk, eljutunk a vízesést keresztül-kasul szelő pallóhálózat bejáratáig.

Mikor elelőtt vagy húszon-egynéhány esztendővel utoljára voltam itt, még csupa deszkapalló volt csak, amit szerencsére elvitt egy vízáradás (egypár korhadat oszlopa még ma is látható). Helyébe vasbeton cölöpökre acélrácsos, karfás pallókat építettek, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik az Iguazú folyóból táplált vízesések sokaságára.

A szerző és felesége, Regina

Összesen 275 vízesés, köztük egyesek elérik a 70 m magasságot. A legnagyobb és leghíresebb a „Garganta del Diablo” (az Ördögtorok).

A vízesés közelében mennydörgésszerű a zaj. A vízcspek, mint sűrű eső borítanak el, de a napsütésben egy gyönyörű szivárvány jelöli a vízpermet határát. Az az érzésem, hogy a Föld teremtésében, a Genézisben veszek részt! (Az UNESCO 1984-ben, ill. 1986-ban a vízeséseket

körülvevő argentinai, ill. brazilai Nemzeti Parkokat a „Világörökség” címmel tüntette ki. Szerk.) Valóban lenyűgöző látványosság, de nekem mégis a tropikus

Regina az ezeréves fatörzsnél

Örvénylő víz

A nagyobb élvezethez el kellene valahová süllyeszteni a zsbongó, fényképező, filmező turistahordát. (tavaly kb. 1 millió látogató volt. Szerk.) De hát vannak - ki kell őket bírni! Mert nemcsak a dörgődübörgő szivárványos zuhatag szép, hanem a millió, ezerszínű pillangó is, amelyek békésen megpihennek a nyitott kezeden, válladon, fejedén, és (állítólag) az emberi izzadság só- és ásványtartalmát szopogatják görbe csápjaikkal. Egy csomó színes gyíkcsocka is napozik a

környező fák törzsén, a karfákon, a földön, és időnként el-elkapnak egy-egy szórakozott pillangót. De annyi a lepke, hogy minden gyíkjólakhatna... Az egyik folyócskában, amit áthidal a palló, egy yacaré (dél-amerikai krokodil) sütkérezik egy félig elmerült sziklán és ügyet sem vet a felette elvonuló turistatömegre. Egy másik kiálló sziklán egy hatalmas búvármadár, kormorán (itt bigua a neve) szárítgatja kiterjesztett szárnyait a meleg napsütésben. Egy tucán nézi magát a víztükörben, a parton mosómedvék, coatik futkosnak, és az egész trópusi flóra-fauna velünk együtt élvezzi a meleg őszi napsütést.

Tucán madarak

Alig félóra múlva olyan trópusi vihart kapunk, hogy percek alatt bőrig ázunk, bár a vízesések permete amúgy is jócskán megnedvesített már bennünket. De

amilyen gyorsan jön, olyan gyorsan el is múlik!

Másnap változatlanul esik, ezért a brazil oldal megtekintése helyett az Itaipú óriásgátat nézzük meg, amelynél csak a Kínában most épülő Jangce-gátja lesz

(állítólag) nagyobb. A buszunk végigmegy az óriásgátra épített műtön: megkapó, hogy a gát mellett elterülő, parkírozott töltésen apró facsometék mellett kis táblák örökítik meg a gátépítésnél alkalmazott munkások, pallérok, mérnökök, technikusok neveit. Minden embernek van egy fája a nevével (több ezer!), akire mint gátépítőre majd az unokái is emlékezhetnek! Értékes, szép gondolat!

Ezután átér buszunk a paraguayi oldalra, a Ciudad del Este városkába, ahol Dél-Amerika legnagyobb zsbivására van és ahol a reklám szerint „mindent jóval olcsóbban vásárolhatsz, mint másutt...” A nyüzsgő sátorvárosban a főképpen kelet-ázsiai bővli áruk mellett egy-két sátorban valódi paraguayi indiánszöveget, ñanduti csipkét, fafaragást lehet kapni (érdemes alkudni, ha van rá idő és kedved!). Csoportunk hölgyei közt adódott, aki 12 esernyőt, 6 szalmakalapot, elképzeltetlen mennyiségű fehérneműt összevásárolt... A „nagyszerű bevásárlás öröme” aztán vacsora után nagy dáridó a hotel mulatójában! Kóstolgatjuk a caipirinhát, a tipikus brazil koktélt, ami kiperéselt kicsitromokra (sok cukorral és jéggel) öntött cachaça nevű cukornádpálinkából készül, és szalmaszálon szörpöljük. Így aztán hajnali egy óráig ropjuk a rockot és a brazil batucadát.

Másnap is esik, mégis megnézzük a vízesést brazil oldalról is. Itt az „Ördög-torkát” egész közelről lehet látni. Viszont a szemerkélő eső és a sűrű vízpára olyan ködöt teremtett a morajló zuhatag köré, hogy csak úgy odaképzeltük a köd mögé az óriási magasságból lezúduló víztömeget, mert látni nem sokat lehetett belőle!

A vasrácsos pallón visszafelé jövet az előttem lépkedő pár ismerős hanglejtésére leszek figyelmes. Mikor az irtózatos mennydörgéstől kissé eltávolodunk és csitul a zaj, megkérdem: „What language are you speaking?”

„Hängerien” jön a válasz, kitűnő óbuda kieltéssel.

„Nos, hogy tetszik a mi szép kis vízesésünk?” kérdem, természetesen magyarul.

„Aj dont ánderstand” – jön a válasz.

Tisztázás után lekezelünk, eldörmögjük a nevünket, de a férfin látszik, hogy nincs úgy megilletődve, mint a társa (felesége?), mert, ugye, ő most egy világkörüli úton van, mint milliomos, és nem áll szóba holmi jött-ment magyarral, mert ő ahhoz túl büszke! Újgazdag attitűd. Már több ilyennel találkoztam Barilocheban is! Ők európai globetrotterek. De az asszonyka kedvesen kérdezősködik: „Mióta tetszik itt lenni?”

„A szomszédos Argentínában már vagy 60 éve. És önök hogy jutottak ide?” – kérdem.

„Jaj, igen, egy luxushajóval érkezünk

Rio de Janeiróba és ott ajánlották ezt a kirándulást. Holnap már megyünk vissza, és tovább a Déli Sarokra, az Antarktiszra”, - büszkélkedik az asszonyka, és lefényképeztetjük magunkat a vízesés előtt, mert: ... „ezt nem fogják elhinni a pesti barátnőim, hogy olyan magyarral találkoztam, aki 60 éve van Dél-Amerikában és úgy beszél magyarul mint mink (sic).” Végeredményben, mi magyarok: vagyunk mi mindenhol a világon!

Megyünk a felvonóba, hogy a három emelet magas sziklán ne kelljen felkapaszkodni a kijárat felé. Ez is a modern Brazíliához tartozik és a kitűnően kiépített turistacsalogató infrastruktúrájához!

Hadd említsem még meg, hogy a brazil-argentin határon a vámvizsgáló, finác egyenruhás hölgy megkérdezte, hogy „exnarkó” vagyok-e, mikor a kábítószer után szimatoló dresszírozott kutya iránt érdeklődtem. Mire én csak mosolyogtam, így azután ő sem firtatta tovább, hanem bólogatva tovább vizsgálta a határátlépők csomagjait.

Ezek után már csak a San Ignacio guarani-indián rezerváció romjait néztük meg, ahol a Jezsuiták (köztük magyar származású szerzetesekkel!) a XVIII. században egy jól szervezett, civilizált közösséget teremtettek a félvad guarani-indiánok között. Sajnos, a spanyol monarchia ezt nem tűrhette, mert – úgy mond – „államot alapítottak az Államon belül”, és kiebrudalta a Rendet a kontinensről. Az indián lakosságot vagy rabszolgának adták el, vagy elmenekültek a környező őserdőbe, és a kitűnően szervezett, virágzó közösség megszűnt, a középületek, templomok, lakások leomlottak, benőtte őket az őserdő, és csak nemrégén újjították fel a romvárost, mint turisztikai érdekességet: megmaradt utánuk a romokból is látható művészi és grandiózus építkezésük. A kis rongyos, maszatos indiángyerekek most is ott koldulnak a

A San Ignacio romok (részlet)

turistáktól a bekerített komplexum bejáratánál, vagy primitív kis kézimunkáikat próbálják nekik eladni. De hát ugye, ma nem az önkényuralkodók nyomorgatják az országot, hanem demokrácia van, ahol mindnyájan egyformák vagyunk!?

Csak az a baj, hogy egyesek egyformábbak, mint mások!

(*) A Cataratas del Iguazú (guarani nyelven: Yguazu, portugálul: Cataratas do Iguazú) nevével érdemes megállni: 2 szóból áll: „y” (kiejtése, mint a torok összehúzóadásából adódó magyar ü) és „guasú” (kiejtés: guadsú), jelentése guarani nyelven: víz és nagy. (Szerk. megj.: A cikket helyhiány miatt rövidítve közöljük. Képanyag DJ és http://es.wikipedia.org/wiki/Cataratas_del_Iguaz%C3%BA)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ (Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Brazíliai magyar kolónia - Visszatekintés a 2007. évre (1. rész) -

Illyés Gyula kérdezte egy értekezé-
sében, hogy „Mit ér az ember, ha
magyar?” A mi kérdésünk lehet: „Mit
ér egy külföldön élő közösség, ha ma-
gyar?” Talán annyit, amennyi és ami-
lyen munkát végez. Amennyi életjelet
ad le... még...

**Minden hét / hónap
ismétlődő programjai:**

A Magyar Házban:

Minden hétfőn az **önkéntes könyvtá-
rosok** rendezik és leltározzák a magyar
könyvtárat.

Minden kedd este kötetlen csoportok
sakkoznak, bridzseznek, vagy tarok-
koznak.

Minden pénteken találkozik a **Ropogós
Táncház.**

Minden szombat du. gyakorol a **Zrínyi
Táncgyűttes.**

Minden vasárnap du. gyakorol a **Pánt-
lika és Sarkantyú táncsoport.**

Minden 2. hétfőn este **igazgatósági**
megbeszélés.

Minden hó 3. szerdáján találkozik a
Magyar Nőszövetség. Ebéd, múzeumok
látogatása, stb.

Minden hó 1. csütörtök este **Cserkés-
barátok vacsorája**, esetenként tábori
vagy úti beszámolókkal, vetítéssel. Pl.
Gombert Károly úti beszámolója vetíté-
ssel **Atacamáról, a világ legszárazabb**
sivatagáról.

Minden hó utolsó pénteken **magyar**
filmek vetítése.

Minden hó 2. szombatján **Ökume-
nikus Bibliaóra** (ebben a hónapban volt
a 286-ik!)

Minden hó 3. szombatján **Könyves**
Kálmán Szabadegyetem.

Minden kedd-szer-
da-csütörtök este
**magyar nyelvkur-
zusok** kezdőknek és
haladóknak. Az új
nyelvkurzus a Se-
gélyegylet kezde-
ményezésére indult.

Dr. Dénes Tibor, a
Segélyegylet elnöke

L-alakú asztal körül a vendégek (2007. VII.5)

Szeretetház: Új kezdeményezés: Min-
den hónapban egy szombaton **Dia da con-
vivência** (az együttélés napja). Önkén-
tesek vezetésével szabadfoglalkozás,
kertészkedés, kézimunkázás, kerámia,
festés, művirágkészítés, zenehallgatás,
kis előadások a bentlakók, rokonai és
más érdeklődők számára.

Mindenki komolyan
veszi a munkát!
(2007. V. 26)

Évente egyszer-kétszer, rendszeresen:

Minden év februárjában program-
egyeztető megbeszélés a csoportok
vezetői között a dátumokról, napokról
és az órarendről, amelyeket betartandók,
hogy ne legyen ütközés.

Szent Imre Kollégium, nagyterem:
Március 15. ünnepély. Bemutakozott
**Dr. Pólyi Csaba, új magyar nagy-
követ.**

Virágvasárnap: Pirostojás ünnep a
Szeretetházban: tábori mise, pálmaág-
szentelés, ebéd, néptáncbemutatók,
a lakók által készített tárgyak vására,
sorsolás.

A Brazil-Magyar Segélyegylet Szeretetháza

Tábori mise

Kiss Gábor húst
(churrascot) süt

Ebéd után
kezdődik a nép-
táncbemutató
(2007. IV. 1)

Magyar ház „Teniszkupa”, tavasszal
és ősszel.

Táncház: A táncsoportok rendezésé-
ben, sporadikusan. Tánc, lángos.

Evangélikus templomban és udvarán:
Anyáknapi bazár és ebéd.

Református Egyház helységeiben:
Anyáknapi bazár és ebéd.

**Szeretetház: Júliusi brazil falusi mu-
latság (Festa Junina)** a lakók, alkalmá-
zottak részére. Brazil édességek, körtánc,

Körtánc 2007. VI. 30

Egy brazil „Bújj-bújj, zöld-ág...”

humoros jelenetek az alkalmazottak és a
brazil önkéntesek előadásában.

**Szent Imre Kollégium: Szent István
napja** (augusztus), a **Katolikus Egyház**
szervezésében. Zászlófelvonás, körme-
net, mise, ünnepély és ebéd.

Linka Ödön OSB házigazda
ünnepi beszédet tart
(2007. VIII. 19)

Ödön páter a két magyar kon-
zullal: Maris Zsolt (São Paulo)
és Dr. Misi Gyula (Brazíliavá-
ros) (2007. VIII. 19)

Háromhavonta
Ételfesztivál. Mélyhűtésre
alkalmas csomagolásban
magyar ételek, de friss
magyar süte-
mények, magyar borok, magyarországi
konzervek és más finomságok is. Ennek
a rendezvénynek olyan közönsége van,
akik másra nem jönnek: vegyesházaspá-
rok, ahol a magyar fél magyar ételekkel
tölti meg a mélyhűtőjét. Magyar szármá-
zású családok hozzák brazil barátait,
hogy magyar ételekkel ebédeltessek meg
őket. A rendezvény jó bevételt hoz, ami
50-50%-ban eloszlik a Magyar Ház és a
Segélyegylet között.

A 13. Szondi György cserkészcsapat
függetlenül végzi cserkészfoglalkozá-
sait, téli és nyári
táborait, a Szoli-
daritás Tűzét, a
Külföldi Magyar
Cserkészszövetség
utasításai szerint.

Cserkészek a Szent István napi
Szolidaritás Tüze körül

Minden alkalommal, amikor csak le-
het, a bejáratnál állnak egy jókora asztal
mögött önkéntes **könyvtárosaink** és
fillérekkért árulják a használt könyveket.
(A bevétel kell anyagra a könyvek kar-
bantartására).

Magyar Szeretetház a Segélyegylet
anyagi támogatására. A Táncsoportok
nyitó néptánc és az elsőbálosok bemuta-
tója adja a bál magyar jellegét. Ez a brazil
kolónia évi gálabálja.

Tiago, Kissné Koszka Márta és Piller Tóth Krisz-
tina elsőbálos (2007. IX. 22)

Tiago és Krisztina
bevonulása. (2007. IX. 22)

Ráth Magdolna (Magi) Segélyegylet elnöke-
lyettes, Dr. Pólya Csaba új nagykövet, Dr. Dénes
Tibor Segélyegylet elnök (2007. IX. 22)

Október Lajtaváry Marika a Szeretet-
házban végzett 10 év önkéntes munka után
elbúcsúzik. Emléktáblájának felavatása.
(1. AMH a hír jelentését novemberi számunkban).

Koszka Árpád kincstárnok, Dr. Dénes Tibor elnök,
az ünnepelt Lajtaváry Marika és Ráth Magdolna
alelnök

Október 23. Megemlékezés. Dr. Vajda
Gyula közbenjárása eredményeképpen
1991-ben São Paulo város törvénybe
foglalta, hogy „**Október 23 a Magya-
rok Napja**”. A 11.128-as törvény 1991.
december 2-án lépett életbe, az akkori
munkáspárti (**Partido Trabalhista = PT**)
Luiza Erundina de Souza főpolgármester
asszony aláírását viseli, és t.k. előírja,
hogy ezen a napon São Paulo város a
bevándorolt magyar közösséggel egye-
temben megemlékezik az 1956-os forradalomról
és azokról a hős magyarokról,
akik akkor hazájukért az életüket adták.
Azóta az ünnepély São Paulo Parlamentjé-
nek (**Câmara Municipal**) a dísztermében
történik, igen ünnepélyes keretek között,
São Paulo, Magyarország és Brazília
zászlóival a háttérben. A közönséggel
szemben az elnöki asztalnál középen a vá-
rosatyák elnöke, majd jobbra és balra tőle
a magyar főkonzul (rendszerint a magyar
nagykövet nem tud lejönni São Paulóba
Brazília fővárosból), majd a Magyar Ház
és a Segélyegylet mindenkori elnöke. 3
ünnepi beszéd hangzik el: a **vereadortól**
(városatyától), a magyar főkonzultól és a
Magyar Ház elnökétől. 2007-ben az elnök
távollétében a Magyar Ház elnökhelyette-
se, Tirczkáné Palluch Erzsébet mondta az
ünnepi beszédet. Téma: szabadság, a né-
pek függetlensége és magyar emigránsok,
akik hozzájárultak Brazília fejlődéséhez.
Tavaly ezek után bemutattunk egy doku-
mentumfilmet a forradalomról. Amikor
beosztható, a város katonazenekara is
jelen van, eljátssza a brazil és a magyar
Himnuszot.

A Könyves Kálmán Szabadegyetem
is megemlékezett **Október 23-ról:** Linka
Ödön OSB rektor beszélt saját 56-os
élményeiről, és a **Bánk Bán** film került
levetítésre.

(Befejező rész a következő számban)

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Elmúlt ez az október is. S ahogy várható volt, már a hónap kezdetétől október 23-ra figyelt az ország újságot is olvasni tudó közönsége. Vajon megismétlődnek-e a tavalyi események? Ki lehet-e menni az utcára, vagy jobb otthon maradni? E gondolatok jegyében közeledett a nemzeti ünnep, amit botrányos megnyilatkozások, sajtóhírek borzoltak.

S talán a történelem után ki szabad már mondani, hogy az utódpárti szocialisták egy jelentős része csak színleg tekinti nemzeti ünnepnek az 56-os szabadságharc emléknapját. Lelkük mélyén, s egymás közt, továbbra is „ellenforradalomról” beszélnek. Havas Szófia (Horn Gyula unokahúga), aki szocialista országgyűlési képviselő is, ilyen irányú véleményének már nyíltan, sajtóban is hangot adott. Gyurcsány miniszterelnök szerint pedig: 1956 szocialista reform volt. Legalábbis annak indult...

Márpedig ha egy nemzeti ünnep megítélésében ilyen vélemények kelhetnek szárnyra, akkor a nemzeti megbékélésnek nincs realitása. Lényegében itt süríthetőek össze az ideológiai ellentétek, amelyek majdan a ma még élő részvevők, tanúk elhunytával térhetnek talán nyugvópontra. Addig pedig a két tábor egymásnak feszülése lesz a jellemző. Koszorúzások és tiltakozások, bekiabálások, kommentálások kötik le a figyelmet. A gazdasági és kulturális élet pedig ehhez a birkózáshoz igazodik, mert félelem, harag ébred a lelkekben. Meghasonlít, egyensúlyát veszített nemzeti öntudattal pedig aligha lehet kibontakozni a válságból. Az ország megítélése lejjebb s lejjebb csúszik a nemzetközi mércén.

Ami a nemzeti ünnepet illeti: tervek szerint alakult. A miniszterelnököt kordonok és rendőrszázadok védték. Az Opera környékén - ahol a kiválasztottaknak az ünnepi beszédet elmondta - szinte kijárási tilalmat tartottak. Még az operakórus tagjainak múltját is ellenőrizték! A magukat radikálisnak nevező fiatalok megpróbálták az Opera közelébe jutni, de a rendőrség vízágyúkkal, könnygázzal és kisebb kézi tusával sikeresen távol tartotta őket. A Fidesz ünnepi nagygyűlése esőtől áztatva, szomorkásan - de rendben lezajlott. A megemlékező koszorúzásokat a kormány vezetői, képviselői a közönség kizárásával tették, mialatt mintegy háttérzajként sípok, kolompok és füttyök szóltak.

Október hónap fő hírei között talán mégsem a botrányos nemzeti ünnep, hanem a magyar gazdaság nemzetközi besorolása (befektetési biztonsága) lehetne a vezető hír, mint egy iskolai osztályzat, tekintve, hogy a 47. helyre, Indiával kerülünk egy színvonalra. Magyarán: leszakadtunk az európai mezőnytől - miközben a kormánypropaganda „dübörgő gazdaságról” beszél...

A rossz bizonyítványról szóló értesítéseket a kormányhoz hű sajtó úgy igyekezett elfedni, hogy az egész politikai elitől rossz képet festett. Ilyen alkalmakra mindig akad egy nyuszi, amit elő lehet húzni a bűvészcilinderből, és amire rácsodálkozik a közönség. Most, hogy a „nyilas veszély” már nem aktuális, a képviselők költségelszámolása került elő. Széltében-hosszában arról beszéltek, írtak s nyilatkoztak, hogy a képviselőknek miért nem kell számlát adni a költségeik elszámolásához, amikor a gyalogos plebejusoknak még egy gombról is kell? Nosza, ezen bizony nyomban felhördült a piacról élő közönség, s lesújtóbbnál lesújtóbb véleményeket mondtak minden képviselőről, akik „csak tömik a zsebüket”. Gyurcsány miniszterelnök pedig „tisztasági programot” jelentett be, amelyben megemlének a képviselők fizetését, hogy ne kényszerüljenek ilyen „szabálytalanságokra”. Ebből aztán véget nem érő vita kerekedett. A lényegről: az ország lecsúszásáról pedig majdnem mindenki megfeledezett...

Korrupciós híreket inkább mellőznék most. Úgy vagyunk már ezekkel az információkkal, mint az időjárás-jelentéssel. Az ellenzék azonban újra s újra reklamál. A kormány pedig fittyet hány rájuk. Csupán példaként mondanám a legutóbbi botrányt, amely a pénzügyminiszter - 55 millió forintos - Áfa (általános forgalmi adó) csalásáról szól. Ezt azzal intézték el, hogy „már visszafizette az elcsalt milliárdot”. Néhányan bátorodtak megkérdezni, hogy mikor? hová? kinek fizette vissza? Hol vannak a bizonylatok? S hogy a visszafizetéssel el lehet-e feledni a csalást? Erre viszont nem válaszoltak a kormány szóvivők. Így a süketek párbeszédéhez hasonlított a „dialogus”.

A Fidesz vezetők viszont három népszavazási kérdésre zöld fényt kaptak, s 48 óra alatt összeszedtek és leraktak az asztalra félmillió aláírást, ami némileg meglepte a hazai és külföldi elemzőket... Innen számolva 30 nap múlva ki lehet írni a népszavazást, amitől a Fidesz vezetők elsőpró győzelmet remélnek. A jelekből ítélve tehát: Isten malmai, ha lassan is, de minden bizonnyal örölnék. Erre utal az is, hogy az SZDSZ - a koalíciós kistestvér, akinek sípjára táncolnak a szocialisták - 1 százalékra redukálódott. A vezető kormányzó párt 15 százalékra apadt...

A kisember pedig fél a téltől. Újra emelik az energia árakat. A külföldi gáz szinte megfizethetetlen. Valaha

voltak jól működő szénbányáink szerte az országban, de még az „emberarcú szocializmus” időszakában (80-as, 90-es évek) felszámolták azokat. A csilléket, a síneket, gépi berendezéseket feldarabolták s eladták ócskavasnak. A bányászokat átképezték varrónőknek. Azaz, pontosabban: varrni tanították őket. Így most ostravai cseh szénrel fűtünk, ami szintén nagyon drága. Olyan drága, hogy ha a mi bányászaink még dolgoznának s naponta kétszer hátizsákban hoznák fel a szenet, már jól járnánk... No de ami elmúlt, arról csak ábrándozni lehet.

Valami hasonló baklövésnek vagyunk most az elején. Okos elemzők, szakértők kitalálták, hogy nincs szükség a kisebb vasútvonalakra, ezért újabb s újabb szárnyvonalak bezárását tervezik. Mondván: nem gazdaságosak. A falvak lakói pedig, miután egyebet nem tehetnek, tiltakoznak, mert ezzel végképp beszűkülnek az életlehetőségeik. A kormány azonban határozottan kitart az elhatározás mellett, mert le kell faragni a kiadásokat. Pedig ha egy picit oda figyelnének a franciákra, németekre, láthatnák, hogy milyen nagyarányú vasútfejlesztések folynak ott. Ui. idő kérdése és az üzemanyagok drágulása miatt újra vasutak felé fordul a szállítás és a tömegközlekedés. A vonalbezárások ellen a vasutasok is felemelték szavukat. Sztrájkokat helyeztek kilátásba.

A közhangulat az elmondottak tükrében érzékelhetően pesszimizmusha hajlik. Az egészségügy átalakításáról se jönnek jó hírek. Némely műtétekre már 5 évet kell várni! Hogy ez a helyzet hogyan állhatott elő, erről sejtelmünk sincs. Mindenesetre az egészségügyi miniszter ifjú férjével Afganisztánba utazott, egy ott épülő kórház alapkövetéséhez...

Nem jobb a helyzet az új hazai beruházások terén sem. A tokaji borvidéken például egy szalmatüzelésű erőművet kezdtek el építeni. Akik ismerik a tokaji vidéket, azok tudják, hogy tokaji dombvidéken sok mindent lehet találni. Kivéve szalmát, mert a búzamezők az alföldi rónákon ringatóznak. Tokaj szőlővesszején pedig évszázadok óta nektár terem... Így tehát a szalmát kamionokkal kell majd Tokajon átszállítani, ami ellen a helyi lakosok kézzel-lábbal védekeznek. S persze reménykednek, hogy a történelmi borvidék, ami egyébként a „világörökség része” címet is elnyerte, megmenekül a füstöt pipáló szalma erőműtől.

Szerencsére a sportban mindig akad egy kis vigasz. Nem múlik el hét, hogy fiaink-leányaink ne tüntetnék ki magukat valahol a világban, s így szereznek jó hírnevet a hazának. Most Talmácsi Gábor versenyzőnk nyerte a 125 kcm-esek között a gyorsaságimotoros-világbajnokságot,

Talmácsi Gábor a magyar motorsport 1. világbajnoki címét szerezte meg

mégpedig a koronát a nagy riválistól, Spanyolországból - az oroszlanbarlangból hozta el! Szólni kell a spanyol közönség sportszerűségéről is, akik felállva ünnepezték a remek sportembert. Mi pedig megint kaptunk egy kis lelki biztatást.

Barkuti Jenő, Magyarország

Kaliforniai hír:

Morvai Krisztina, a Civil Jogász-bizottság társelnöke

Igen jól sikerült a 2006. szeptemberi és októberi budapesti terrorsemények kivizsgálásával foglalkozó Civil Jogász Bizottság beszámolója a Berkeley egyetemen (07.11.7). Mindhárom előadó meggyőzően és tökéletes szakmai felkészültséggel beszélt a kb. ötvenfős, főleg magyar hallgatóság előtt, amelynek egyharmada fiatal volt. Utána vagy tíz fiatalnak volt alkalma Prof. Morvai Krisztina és Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéddel éjfélig beszélgetni. Volt egy-két liberális hallgató is, akik az elején vehemensen támadni próbálták a Bizottság munkáját, ill. megkérdőjelezték azt, de a vendégek kellemes, nyugodt vitastílus s tényeken alapuló érveik hatására elgondolkozva távoztak.

Kiemelendő az egyik legutóbbi fejlemény, nevezetesen, hogy az EU közönyét látva a Bizottság ezentúl nem úgy fog beszélni a tavaly őszi terrortól, hogy „Jogsértések Magyarországon”, hanem „Jogsértések az Európai Unióban”, mert utóbbi előszeretettel oktatja ki az ún. „Harmadik világot” emberi jogok terén.

(Dr. Tóth Gergely beszámolója alapján. HKZS) (bővebben: <http://www.oktober23bizottsag.hu/index.html>)

Kurucz László:

A KURDOK

A világ legnyugtalanabb vidékén ismét szólnak a fegyverek, és a szenvedő kurd lakosság azt sem tudja, ki mellé álljon, ki védi meg házat és életét a háború bombáitól.

A kurdok iráni eredetű árják, akik a nagy perzsa háború idején szóródtak szét a Közel-Kelet híresen termékeny félholdján, és ma már 4-5 ország területén főleg hegyi falvakban élnek. Xenophón, a nagy görög történetíró is tesz említést róluk a perzsa háborúkról szóló könyvében, Kr.e. az V. században. Az óriási sémita-arab és török származás ellenére is megőrizték nyelvüket, szokásaikat, de valahogy államot sohasem tudtak alkotni, ott mindig nagyobb hatalmak, perzsák, szaszanidák, arabok, bizánciak, majd utóljára az angolok igázták le a sokfajta, soknyelvű és sokvallású népeket. A kurdok mohamedánok, de vajmi kevés kapcsolatuk van a térség óriási arab-mohamedán világával. Az I. Világháború után egy egészen rövid időre létrehoztak egy Kurdisztán nevű államot, de ez nem volt életképes, a szomszédok hamar felosztották egymás között.

A nép mindig is, ma is félnomád életet él, a szunnita mohamedánokhoz tartoznak, de mindig híresek voltak arról, hogy kiváló katonák. Még Iránban élnek viszonylag békében mintegy 6 millióan, de Irakban mindig is üldözöttek voltak. Noha az első öböl-háború után a szövetségesek bizonyos védelmet nyújtottak nekik, Szaddam mégis elképesztő kegyetlenséggel ölte őket, nem is titkolva népirtó szándékait. A legnagyobb probléma a török területen élő, mintegy 10 millió kurd, akik már számtalan felkelést indítottak a török hatalom ellen, mindig sikertelenül. A törökök teljesen be akarják olvasztani őket, nyelvüket sem használhatják.

Most, hogy az iraki háborúban az amerikaiak jó fegyvertársa találtak a kurdokban, a törökök is be akartak vonulni Észak-Irakba azzal a nyíltan bevallott szándékkal, hogy elnyomják a kurdok esetleges önállósági törekvéseit. Ezt viszont a jenkik nem fogadták el, és egészen bizonyos, hogy a háború után az iraki kurdok, ha nem is teljes önállóságot, de valamiféle autonómiát fognak kapni, ami ugyancsak nyugtalanítja nemcsak Törökországot, hanem Szíriát is, ahol szintén él vagy 3 millió kurd.

Érdekes, hogy maguk a kurdok nem követeltek soha önálló államot. Ehhez hiányoznak a történelmi képességeik, de szeretnének végre békében élni. Mivel a törökök nem járultak hozzá, hogy a szövetségesek rajtuk keresztül támadják meg Irakot, valószínűleg az ottani kurdok életében is valamiféle javulás lesz tapasztalható. Nem szabad elfelejteni, hogy a közelmúltban az Európához csatlakozók közül éppen Törökországot zárták ki a kisebbségekkel szembeni magatartás miatt. Ez elsősorban a 10 milliónyi kurdra vonatkozik. Az iraki háború befejezése után nemcsak arról lesz majd vita, hogy építsék újjá az országot, hanem remélhetőleg arról is, hogyan biztosítsák az ott élő népek kisebbségi jogait.

Nyiri János: (kivonat)

Tizennyolc éves lett az MSZP. Ennek a pártnak a lényegét lehetetlen igaz mondatokban megfogalmazni. 1989. október 7-én az „új párt születik” volt a hazugság. Semmiféle „új” párt nem született, csupán folytatódott a régi kommunista tradíció: amikor az egyik struktúra eljutott a zsákutca végére, amikor már nyilvánvalóan nem volt folytatás, nos akkor derült ki mindig, hogy „megújul a mozgalom”. Holott csupán a kígyó vedlette le az aktuális bőrt. De a lényeg, a kígyóság maradt. Eppen azért kell vedleni időnként, hogy még nagyobbra nőjön a maga lényegi valójában. (Gondola. Köszönet Jeszenszky Gézának)

GYORSPOSTA

- Az 1956. október 26-i mosonmagyaróvári sortűz áldozatairól kegyelettel emlékeztek meg a Gyásztéren elhelyezett emlékműnél. Döbrentei Kornél költő idézte fel az 51 évvel ezelőtti forradalmat: **„1956 a történelem kivételes pillanata volt, amikor mindenki tudta, hol a helye”.**

- Valóban Magyarország és Lengyelország felvásárlásáról beszélt Simon Peresz izraeli államfő egy fórumon. A nagykövetség szóvivője szerint „senkit nem akart megsérteni a botrányt kavará kijelentésével, inkább szerencsétlen szóhasználatról lehet szó”.

- Kegyeleti gyertyagyújtást rendeztek a háborúban hősi halált halt, hadirokkantá vált katonák, forradalmak, szabadságharcok mártírjai és a katonai szolgálatteljesítés közben elhunytak emlékeztérére a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum díszudvarán, Budapesten.

- Magyar találmány nyerte a nemzetközi innovációs versenyt. Egy arany, 3 ezüst és 2 bronzérem valamint 4 különdíjat szerzett meg a Magyar Feltalálók Egyesülete, amely 17 találmánnyal szerepelt az 59. alkalommal, Nürnbergben megrendezett IENA („Ideen - Erfindungen - Neuheiten”) nemzetközi találmányi kiállításon. 4 országból több mint 800 új műszaki alkotást mutattak be. A németek 365 találmánnyal neveztek. A legtöbb külföldi találmány Malajziáról érkezett, 9 egyetemük összesen 70 szabadalmaztatott high-tech megoldást mutatott be.

- Az utak helyett inkább a vasutat kellene fejleszteni - nyilatkozta Sólyom László. Az államfő elmondta: a szárnyvonalakat nem lehet csak utasszámlálás alapján megszüntetni.

(MNO, Magyar Nemzet, Magyar Hírháló)

Haynalné Kesserű Zsuzsanna:

Magyar Szellemi Műhelyek világszerte: Magyarország, Utódállamok, Nyugat (Hollandiai Mikes Kelemen Kör, Mikes International)

A Hágában székelő Mikes Kelemen Kör meghívott előadójaként idei 48. Tanulmányi Napjaira, az Amsterdami egyetemen előadást tartottam, az Amsterdami konferenciaközpontba (szeptember 26-30). Mint régi, Európát-járt róka jó hívős időre beállítva érkeztem, és jól tettem.

Hogyan értelmezhetjük a „szellemi műhelyeket”? *Ahol a magyar kultúrvilág lélegzik, funkcionál.* A 3 részre darabolódott, új élethelyzetekbe került, ma már az egész világon élő magyarságnak megvannak a maga éltető és összetartó **szellemi gócpontjai**. Ezeknek és az ezek között **kiépítendő kommunikációnak** szenteltek figyelmet.

Magyarországról, az utódállamokból és a nyugati diaszpórától érkezett előadók értelmezték közösen a nemzet fogalmát, a világban szétszóródott magyar szellemi műhelyek szerepét, és ismertették térségük egy-egy kiemelkedő közösségi értékét.

Közös feladatunk: *magyar munka-összefonódás, szellemi, társadalmi és gazdasági összjáték a világban, bárhol élünk is.* Ez a jövő útja. Ezt az utat mutatják a tények, hiszen a magyarság migrációja minden irányban óriási méreteket öltött és még jelentősebb formákat fog ölteni. Mi napjainkban az egész földgömbön élünk. Erre kell tudatosan berendezkednünk. Ebben a 'nyugati' magyarságnak feladata van.

A műsor kronologikus összefoglalása:

Farkas Flórián (Hága) titkár szerint földrajzilag nincsenek meghatározva a magyar szellemi határok. A szellemi függetlenség anyagi függetlenségtől származik, ami ugyan szabadságot jelent, de ugyanakkor nehézséget is. Csak örültekkel lehet komoly dolgokat létrehozni. Ezzel a mondatával befészkelte magát szívembe...

Tóth Miklós, elnök (Hága) is szívem szerint beszélt. Mindig a jövő felé nézve, szerinte a nagy francia forradalom óta a nyelv lett a nemzeti identitás hordozója. Ennek megtartásában nagy probléma a mai beolvadási trend és a globalizáció. A kulturális szervezetek feladata, hogy növeljék az önértékelést, erősítsék a hovatartozási érzést: *mi egymást a magyar történelem értékvilágában felismerjük.* Aláhúzta a magyarságnak az egymásra utaltságát az egész világon.

Orbán Anita (Budapest) a *Budapest Analyses* kétnyelvű kiváló hírlevelét független, eredeti külpolitikai informáló és hírkéntelők munkájáról szólt.

Gy. Gyüre György (Veszprém) *Internetes televíziók és rádiók* szerepéről beszélt, és hogy mit lehet az állami cenzúra ellen tenni.

Ferencs István (Csíkszereda) a *Székelyföld folyóirat* főszerkesztőjeként magas szintű értékes munkáját ismertette. (A HKK-ból kivehető néhány példány).

Sepsiszéki Nagy Balázs (Sepsiszentgyörgy) *Székelyföld az ezredfordulón c.* négykötetes néprajzi munkájában az egész Székelyföldet részletesen, tudományos pontossággal leírja.

Marác László (Amsterdam) a *Magyar lobbytársaságok történelmi szerepéről* szólt: említette az erdélyi fejedelmek és Kossuth nemzetközi lobby-munkáját és aláhúzta a nyugati magyarság fontos feladatait. Brüsszelben a civil szervezeteknek kellene lobbizni a magyar értékek érvényesítéséért, mivel a magyar hivatalos szervek működése e téren nem létező.

Ungvári Zrínyi Imre (Marosvásárhely-Kolozsvár) *Filozófia-értelmezésekről és filozófiai műhelyekről* adott áttekintést a magyar kultúrvilágban. Vele együtt **Laczkó Sándor** (Szeged) a 'virtuális' magyar filozófiai hagyományról és a *Böhm-Bartók Társaságról* beszélt.

Tompa Gábor (Kolozsvár), a 215 éves *Kolozsvári Magyar Színház* igazgatója nyújtott körképet az egész magyar kultúrvilág ezen legrégebb és mindig magas művészi teljesítményeket fölmutató színháza munkájáról. (A HKK a Mikes Körtől dvd-másolatban megkapta 2 szindarab előadását. Kibérelhető!)

Asbóth József, a Kívánságkösér üzeneteket közvetítő programnak műsorvezetője, és **Wonke Rezső** kameraman (Budapest), a *Duna TV* munkatársai filmbemutatóval egybekötött áttekintést adtak a magyarság ezen egyik legfontosabb szellemi műhelyéről, amely november 1-jén megindította a sugárzását a dél-amerikai kontinens felé is. Az AMISZ szorgalmazza, hogy közülünk minél többen hozzájuthassanak az adások fogsáához!

Káldos János (Budapest): Az Országos Széchényi Könyvtár égisze alatt működő 'Magyar Elektronikus Könyvtár' (<http://mek.oszk.hu>) az írásos kultúrát összegyűjti, nyilvántartja és elérhetővé teszi. Így a világon mindenkinek a szellemi szolgálatára áll. A mek civilszervezet az összmagyar kultúrvilág nélkülözhetetlen része és nagyon sokan veszik igénybe. Vakok részére külön hangos könyvtárt létesítenek.

Balla Bálint (Berlin) az *Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem* előállítását és 4 évtizedes munkáját ismertette. A Hollandiai Mikes Kelemen Kör mindig ugyanazon az 'érték-hullámhosszon' gondolkodott és tevékenykedett, így megvan a készség a további szoros együttműködésre.

Jómagamat az a megtiszteltetés ért, hogy mint egyedüli tengerentúlról jövőnek a zárnap előtti du. egy egész órát bocsátottak rendelkezésemre. Témám - „*Jelentkezés Dél-Amerikából*” - ismeretlen volt a hallgatóság nagy része előtt. Húgom, Dr. Némethné Dr. Kesserű Judit négy éve már előadott ott, kifejezetten Argentínáról. Most ezen kívül 2 másik gócpontról is beszéltem (*brazíliai adataimért Pillerné Évának, a venezuelaiakért Kuncelné Fényes Ildikónak és Nyisz-torné Kristóffy Judithnak jár köszönet*) és igyekeztem ecsetelni kolóniáink életét, nehézségeit, küszködését a magyarság fennmaradásáért. Az érdeklődő kérdésekből kiderült, mennyire szükséges volt mindezt érinteni.

Farkas Flórián titkár a *Mikes International* elmúlt évi eredményes munkájáról számolt be. Nagy olvasottságnak örvendő kiadványait az interneten mindenki letöltheti szerte a világon, vagy egyenesen vagy az Országos Széchényi Könyvtár Magyar Elektronikus Könyvtára honlapjáról (1. feljebb)

A szokásos **Mikes Irodalmi Esten** utolsó könyveiket mutatták be **Arday Géza** és **Németh Péter Mikola**. Továbbá előadtak **Kibédi Varga Áron** (Freiburg i.Br.), **B. Kovács István** (Rimaszombat), **Tóth Z. László** (Riemst) és **Németh Péter**. Végül fogadás következett, amelyen a jelenlevők az ismert baráti légkörben a kora reggeli órákig együtt maradtak. (Arday G.: „De hol vannak a gyerekek?” a HKK-ból kivehető).

Utolsó délelőtt **Mariska Zoltán** (Miskolc) *A nemzet filozófiai fogalma egykor és most* címmel taglalta ezt, a magyar nemzet külső és belső megosztottságában különös aktualitást bíró kérdést. Hosszú eszmecsere következett. **Tóth Miklós** elnök zárta be a kiváló előadásokban bővelkedő Tanulmányi Napokat. Hangsúlyozta az egész világon szétszórva élő magyarság összetartozását a *Magyar Szellemi Haza* egységében.

Konklúzió:

A szellem művelése fontos mindnyájunk számára. A II. Világháború utáni időszakban, majd 56-ban, és a később a kommunizmus alatt kimenekülő nemzedékek jelen lévő képviselőit leginkább az érdekelte, *milyen jövőt látnak az előadók a nyugati világban élő magyarok közötti kapcsolat erősítésére.*

Összmagyar szempontból pedig *aki jövőt tervez, annak akarnia kell, hogy a magyarság a diaszpórában is megmaradjon.*

(Forrás: jegyzeteim, és a Mikes Kör hivatalos sajtóközleménye).
Az érdeklődők számára minden előadás teljes szövegét kiadják és hozzáférhetővé teszik:

<http://www.federatio.org/mikes.html>

http://www.federatio.org/mikes_int.html

Vladár Pál (Caracas):

ORSZÁG VAGY NEMZET?

Nem lehet nemzet-politikai analízist írni anélkül, hogy figyelembe ne vennénk a mítoszokat. Dümmerth Dezső szerint a politikai valóságnak földöntúli alátámasztásra volt szüksége. Feltehetjük a kérdést, vajon ez csak a régi időkre volt érvényes, vagy újabban is születnek új mítoszok, talán más elnevezések alatt?

Vessünk egy pillantást Izraelre. Az első pár évtizedben, amikor a legnagyobb szükség volt az összetartó erőkre, a nemzeti-vallási messianizmus mellett Maszada volt egy ilyen mitikus összetartó kapocs, a nemzeti öntudat egyik sarkköve. Csak jóval később derült ki, hogy Maszada a valóságban csak egy sziklás csoport menedékhelye volt, mint olvashatjuk Nachman Ben Jehuda és David Rapoport írásaiban. Mindez ebben az esetben teljesen mellékes. Maszada ma már ennél sokkal fontosabb, mert egy transzcendentális, a tények felett álló szimbólummá emelkedett, amely beleépítve a nemzeti összetartozás-tudatba, tovább él és hat.

Vagy nézzük a románságot. Napestig bizonyíthatjuk a dákok-román túlélés alaptalanságát, bizonyíthatatlanságát. Hiábavaló erőfeszítés. A dákok-román kontinuitás mítoszdogmája nem az érvek földi talaján bukdacsol, hanem a mítoszok között lebeg mint Nagyrománia szellemi, mondhatnánk transzcendentális bázisa és alapokmánya. Ez nem azt jelenti, hogy fel kell hagyni a tudományos munkával, csak azt, hogy ne várjunk ettől túl sokat.

Mindkét példa azt mutatja, hogy az anyagi nemzet mögött van egy szellemi nemzet is, amely az összetartozás-tudat legfontosabb komponense és a kettő lehet párhuzamos, de egyik sem tükörképe a másiknak: **Ország és Nemzet.**

Menjünk tovább. A horvátok büszkén (és joggal) hangoztatják, hogy az ő királyságuk régebbi a magyarnál, és hogy később ők (is?) a nyugati védőbástyája voltak. Vagy a szlovákok, akik szenvedélyesen próbálnak egy történelmet szülni, a morva Szvatoplukkal és a magyar Csák Mátéval az élen.

Az újonnan született államok tehát mind lázas mítosz-szülésben vannak, amely nemzeti politikájuknak megadja a szükséges szellemi alapot. Ez azonban nem csak az új államokra vonatkozik. A fizikai Franciaország mögött ott van a szellemi ország, amelyet a franciák fontosabbnak tartanak, és ez elképzelhetetlen lenne Roland kürtszava, vagy az Orléans-i Szűz nélkül. Ezt érezte át De Gaulle, aki a szellemi mitikus országra hivatkozva rántotta ki Franciaországot a meghasonlásból és a másodrendűségből. Igaza volt. Ha egy országban elsorvad az összetartozás tudata, a nép megmarad, de a nemzet már nem nemzet, hanem csak lakosság lesz.

Ennek a karizmatikus összetartozás érzésnek egyik legfontosabb támasza a mítosz, és itt tulajdonképpen nem is az ősi mondákra gondolok. A nemzet/nép képes a legkülönbözőbb tényeket is körülvenni egy aureolával, amely - a költő szavaival élve - a „valóság égi mása”. Szent István maradt, mint nagy történelmi alak, de a Szent Korona a szellemi nemzet pillére. Királyaink között egyetlenegy kapta meg ezt az emberfeletti aureolát, Szent László és a hercegnők között a rózsacsoda Szent Erzsébet, de mellettük kapásból egész sor kisebb-nagyobb személy jut az eszembe. Dugonics Titusz (bár nem is volt magyar), Toldi Miklós (ahogy Arany János leírta), még talán Rózsa Sándor is (aki pedig a valóságban egyszerű útonálló volt) a nemzet mondavilágában kezdet fognak az egi csillagokkal, a Nagy Fejedelemmel és Zrínyi kirohanásával.

Ezt a szellemi összetartozáson alapuló nemzetképet próbálta négy évtizeden át amorf-materialistává alakítani egy csatlós vezetőség. Kirádirózták, kilúgozták történelmünket, és mindazt, amire régen talán egy kicsit túlzottan büszkék voltunk, és most - ha egyáltalán - akkor csak szegyenkezve említjük. Így vesztette el a nemzet fogalma a szellemi értékeket, és helyébe lépett az országra szűkített anyagi fogalom, a nép vagy lakosság, vagy újabban, még szűkebben, a szavazó lakos - míg a nemzeti szimbólumokat büntetlenül próbálhatja egy-egy csoportoska politikai célokra kisajátítani.

Sajnos még az 1990-es felszabadulás óta is folytatódik ez a folyamat. A politikai és materiális szabadságban egy kormány sem próbálta a szellemi nemzetet újjászülni. Egy új Emese kellene, vagy talán egy második De Gaulle? Igaz, a politikai országban gondolkodik, de az igazi államférfi Nemzetben.

A magát nemzetinek hirdető jobboldal ebben egyformán bünyös. Egy szellemi összetartozás-érzet mindig pozitív, soha nem kirekesztő, sohasem anti-valami. Ha a vérszerződés anti-kazár vagy anti-besenyő lett volna, pár év elmúltával feledésbe merül.

Mit jelent mindez számunkra, nyugati szórványmagyarságnak? Sokat. A szellemi nemzet nem röghöz kötött. Egyformán volt érvényes úgy Etelközben, mint a Kárpát-medencében, és egyformán érvényes Szegeden, Csíksomlyón vagy Caracasban. A rög egy horgony ugyan, de a szellem nem ismer határokat. Mi az összetartozást pozitív értéknek fogjuk fel, nem pedig negatívan, valami vagy valaki ellen. Ezért, amíg hiszünk, hogy a szellemi, mindent átfogó és senkit sem kizáró nemzeti eszméért munkálkodunk, addig nem a múltat siratjuk, hanem a jövőbe nézünk. A lakosságba talán nem tartozunk bele, de a nemzetbe igen, és semmiféle kormány vagy egyesületi vezetőség nem tud minket leírni, eltörölni. A megszállók és csatlósai megpróbálták már. Hiába. A mi nemzet-képünk, összetartozás-tudatunk beletartozik a nemzet szívérványába.

Bébigaléria

- A floridai (USA) Port St. Lucie-ben augusztus 16-án megszületett Bakos Istvánék (Resistencia, Chaco) 2. unokája Marco Alessandro. A képen lányuk Ana Lila az újszülöttel és Lucával.

- Június 5-én Buenos Airesben megszületett Gaál Béla Zalán (V.), a szimpatikus Gaál Béla és Györgyi elsőszülöttje. Bélának

3 és fél évig voltak a Buenos Aires-i magyar nagykövetség titkárságán a felelősek, és ez idő alatt volt alkalmuk a magyar kolónia számos tagjával megbarátkozni. Most már Budapestről írnak kedvesen.

Gratulálunk a kis porteño-hoz, éllemes nézése azt sejteti, hogy a világon mindenütt megállja majd a helyét!

- Dobosi Szabó Éva és Jorge Puricelli negyedszer lettek nagyszülők! Megszületett fiúk Nicolás és Gabriela Bruno kisfia október 10-én, közel négykilosán. A kis Juan Pablo, egészséges kis legény igen fűrgén jött a világra - talán már korán kezd azonosulni ezzel a mi fölgyorsult életünkkel? Gratulálunk a boldog és büszke szülőknek és nagyszülőknek!

A magyarországi Telkin megszületett a várva várt kis Rozi! Tülboldog szülei

Jan Van Hylfe és Cserekye Zsóka Kata kilátásba helyezték, hogy elhozzák Buenosba bemutatni. Zsóka sokan emléksünk ideiglenes itt-tartózkodásuk alkalmából, amikor cikket is közölt az AMH-ban Sri Lankáról

Az első boldog ölelés

(l. AMH 2007. január-februári szám)

Balogh Bertalan (USA):

A félelmetes terminusok, mint például a fajgyűlölet, a fajirtás, a faji megkülönböztetés és hasonlók most mintha egészen másként érintenének engem, amióta magam is kapcsolatba kerültem - ha érintőlegesen is - az új és még veszélyesebb tudományos divattal, aminek a lényege az, meg akarják (valakik) találni az emberi ősgént, magyarán azt az eredendő emberi gént, amiből maga az egész emberiség kifejlődött, sokasodott és betöltötte a Földet. Most, amikor fajokról csak óvatosan illik beszélni (mert valaki mindig megbántódik ilyenkor), különös módon, egyszerűen hatalmas pénzeket áldoznak valakik arra, hogy megszülessen a (kívánt) tudományos végső szó: az ilyen és ilyen géneket hordozó mai emberek tekintendők az emberős egyenes leszármazottjának.

Csuda elegáns dolog volna első, sőt legelső lenni az emberiség időbeni listáján vagy - hogy ne mondjam - ranglistáján.

Az egyik tudós, egy kanadai professzor, név szerint Wilder Penfield a híres és dúsgazdag Rockefeller Alapítványtól kapott évekkal ezelőtt egy rakás pénzt, hogy kutassa ki ezt a bizonyos, elpusztíthatatlan, minden viszontagságot kiálló, legősibb emberi gént.

Meg is találta. Kettőt is.

És baja is lett belőle.

Prof. Penfielddel nem volt dolgom, viszont minthogy ő leszerepelt a mindenható pénzeszsák szándéka előtt, egy másik úriember, név szerint a fiatal (tehát karrierjét illetően halálosan sebezhető) Dr. Spencer Wells kapta meg ugyanezt a feladatot, ám ezúttal egy önmagát The Witt Family Foundation of San Diegónak nevező alapítványtól. Egy kicsit fura, hogy egy nehezen hozzáférhető, tehát ki tudja milyen szándékú „családi” alapítvány a hátere egy ilyen horderejű tudományos kalandnak, sőt ami még érdekesebb, most egyebekben az IBM kimeríthetetlen pénzeszsákja a finanszírozó. És prof. Wells gyűjtötte már a génminták tízezreit, ha nem százazereit, teóriája bizonyítására. Nos, ezzel az emberrel könnyen kapcsolatba kerültem, ugyanis hirdet az interneten. Gondoltam,

üsse kő azt a kis pénzt, megéri a játékot, hogy megtudjam, kinek-minek néz engem a magasságos genológia meg a genográfia, mert már ezen a néven nőtte ki magát a tudományok ez a kíváncsi ága. Megkaptam tőle postán a kis szelencét, benne vattacsomócskával holmi pálcikákon, amelyekkel a szám belső feléről kellett nyál- és dörzsmintát vennem, majd visszapostáztam a szelencét, és vártam a tudományos eredményre.

Amennyire ismerem magamat és családomat, szerintem azon ritka közmagyarok közé tartozom, akiknek a családjában azt hiszem az őshazáig visszamenően nem volt más, mint magyar. Nem mintha ettől különb magyarnak tarthatnám magamat például Klebelsberg Kunónál, akit tetteiben és szívében a legnagyobb magyarok között tartok számon, noha talán egy csepp genetikailag magyar vér sem csordogált az ereiben. (Ennyit a magyarságról és vérvizonyokról). A kiinduló pont viszont (ebben a játékban) legalább meglehetősen tisztázott a magam részéről, ami a vérséget illeti. És mégis, vagy talán éppen ezért (mert színmagyarral gyűlt meg a bajuk) hónapok múltán is csak elnézést kérő leveleket kaptam Spencer famulusaitól a várakoztatásért, míg átlagosan körülbelül három héten belül megkapja a választ az, aki az egyszerű esetekhez tartozik. Azt mondták, valami váratlan dologgal találták magukat szemben, és további elemzésekre van szükségük, amiért szíves türelmemet kérik.

Megkapták. Még vagy egy-két hónap telt el, mire végre megjött a választó számított géppel, térképpel, útvonalal, a génum vándorútjával és a leírással, ami szerint a különös R1a1(M17) haplogruppa (vagy mibe) tartozom. S persze én is, mint Spencer szerint minden teremtett emberfia genetikailag Afrikából (!) indultam el, és ősanám nekem is, mint mindenkinek a világon egy nyeslett kis félig majom, majdnem teljesen emberi néger néemberke volt. (Ami a világ legnagyobb marhasága annak is, aki ért a genológiához, meg annak is, aki egy kukkot sem ért hozzá), majd az arab félszigeten valószínűleg feketéből barnává fakultam, minthogy jól elidőztem a Kaukázus déli lankáin, onnan pedig már egészen világos bőrrel jelentem meg Belső-Azsiában, majd fogta magát a génum, az a bizonyos R1a1(M17),

és főlvándorolt egészen a Baltikumig, de minthogy a jégkorszaktól erősen fázott minden génum popsija, visszaballagott Közép-Azsiába. És itt meg is állt a térképen génum vándorlásának útja.

Nyomban írtam Spencernek egy levelet, nem érhetett véget a „vándorlásom”, ui. nem belső-ázsiai vagyok, hanem magyar, vagyis a térképen néhány arasszal arrébról való. A válasz valami olyasmi volt, hogy ez a standard eredetképem, ennyi pénzért csak ezt tudjuk nyújtani.

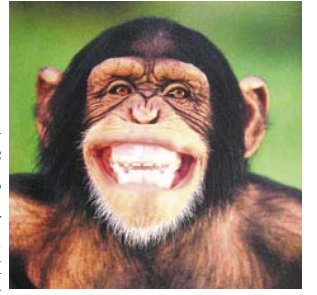
Nesze neked!

Szegény Spencernek ezen kívül mást is megírtam. Azt például, hogy sajnálom őt, amiért ezt a megbízatást kapta. Úi. nála nagyobb fiút is elhallgattattak már, mint például a montreáli prof. Penfieldet is, mert végső jelentésében azt közölte (szabad fordításban), hogy találtunk egy roppant erős bibliai eredetű gént. Aztán, legnagyobb meglepetésünkre, találtunk egy másikat, egy még annál is sokkal erősebb, szinte elpusztíthatatlan gént, amelynek nincs neve, és amelynek a legtisztább képviselője, legnagyobb előfordulási sűrűségben a magyarnak nevezett nációban található meg, valamint szétszórtan a földgolyó néhány más pontján is: Közép-Azsiában az Ural környékén (de nem szláv területen), Távol-Keleten, Kínában és Japánban, Közép-Afrikában, az amerikai indián vidékeken és Skóciában. (Érdekes módon, ezeken a pontokon az őslakosok zenéje pentaton, ahogy ezt Dr. Árkay László megírta.)

Minthogy prof. Penfield illet merészelt mondani több éves kutatásának eredményeként, abban a pillanatban megvonta tőle a pénzt a Rockefeller Alapítvány, megtiltotta neki, hogy publikálja a kutatás végeredményét, vagy hogy tanítsa azt. Persze szeretnék látni egy olyan zárójelentést, amely nem szivárog ki. Kiszivárgott ez is.

Szegény prof. Spencert ez annyiban érinti, hogy ha nem a hatalmasok által kívánt gént hozza ki az emberiség uralkodó génjének, ő is úgy jár, mint Penfield, ha meg azt hozza ki, a tudományos világ fogja kinevetni gerinctelensége miatt. Karrierje így is, úgy is végvesztélyben van. Veszedelmes megbízatást kapott. Genológusnak lenni sem könnyű tehát manapság, amikor fajokról csak nagyon óvatosan és halkán, lábujjhegyen és előbb

a l a p o s a n körbenézve a j a n l a t o s beszélni, ha nem akarjuk, hogy valakik csúnyán meg ne bántódjanak.

(Mellesleg nem kaptam választ prof. Wellsnek írott levelemre, viszont hamarosan azt olvastam, hogy csöndben Magyarországra is ellátogatott mintákat venni...)

Mondom, a faji dolgokat illetően másként kezdek gondolkodni mostanában, amióta kiderült, nem vagyunk valami könnyen elpusztítható fajta. Ráadásul ezzel az derült ki, hogy (kapaszkodjunk meg!) külön faj vagyunk, genetikailag meghatározott faj, ősnép, amit az is alátámaszt, hogy ősnyelvet beszélünk. (Köztudott, hogy a magyar nyelv 68% ősetimont tartalmaz és használ, míg a francia, német stb. kultúrnyelvek 2-3-4-5%-kal „jeleskednek” a sor végén.)

Nem tudom, hízott-e a lelkem ennek a genetikai fölfedezésnek a tényétől, vagy sem (naná, hogy hízott, de ne mondják el ezt senkinek), viszont abban holtbiztos vagyok, hogy e tény pusztá megemlézése is (pl. ebben a kis írásban) megborzol majd egy csomó idegvégződést azoknál, akik nagyon nagy pénzeket áldoznak egy néger őstől való származás bizonyítására. Már filmet is láttam erről a tudománytalan marhaságról.

Külön faj! Egészen különálló faj! Nekem elég ennyi. Biztosan körömszakadtáig fogják ezt tagadni egyesek. Viszont ha azt látom, hogy Magyarországon bölcsödét buldózereznek el, szülőotthonokat zárnak be, iskolákat szüntetnek meg, kórházakat csuknak be, valószínűnek tartom, nem csak prof. Penfield meg én és még egy páran tudnak faji különlegességünk tényéről; különben miért pusztítanak bennünket, ilyen szisztematikusan, mint népet? Mi ez, ha nem fajirtás?

Nem tudom, van-e törvényünk fajüldözésre, fajirtásra...

Mondom, kezdek egy kicsit másként látni ilyen ügyekben.

(Nemzeti Hírháló,

köszönet Dr. Tóth Gergely, Kalifornia)

JELENTKEZZEN
A HKK-BA
ÖNKÉNTES
BEDOLGOZÁSRA!
4799-8437
4798-2596

A következő kettőszámunk
január közepén jelenik meg

Minden
támogatást
hálás szívvel
fogadunk!

**Ne adja kölcsön az
újságot! Szerezzen
új előfizetőt, és saját
előfizetését 2 hónappal
meghosszabbítjuk!**

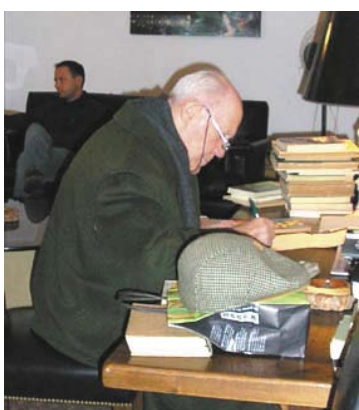
Folyik a munka!

A HKK – Hungária Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár

A Mi Történet állandó rovatvezetője Bonczos Zsuzsa egy múltkori cikkben felszólította a kolónia nyugdíjas urait, hogy hasznosítsák szabadidejüket a HKK sziszifuszi munkájának megkönnyítésében. Így adódott két jelentkező, akiknek többek között a kitartó lelkesedése a

mai napig igen eredményes és hasznos gyümölcse máris észrevehető. Köszönjük áldozatos bedolgozásukat, rendezett agyuknak okos ötleteit, és kérjük,

jövőre se maradjanak el teljesen! Várjuk az újabb jelentkezőket, mert a munkának soha sincs vége! A HKK nevében Haynálné Kesserű Zsuzsánna, könyvtárfelelős

Bobrik György jól fölöltözve dolgozik a hideg olvasószobában

Kádárné Bonta Anikó főmunkatárs, a HKK örökös „oszlopa” soha nem hiányzik, és türelme mérhetetlen!

Zaha Sándor saját tippjeit is kivitelezli! (képanyag Trixi)

Dákó-román kontinuitás

Román ásatások: A Székelyföldön a románok újabb ásatásba kezdtek, hogy igazolják őket már a római-korban is ott voltak. A szorgos munka meghozta gyümölcsét, találtak nagy táblát a következő felirattal „Ave Cezar Vavan”. Megörülnek, hiszen kezükben a bizonyíték, már nem érheti szó a ház elejét, csak a „vavan” szót nem értik, de a többi egyértelműen igazolja, hogy római-kori. Majd a tudósok kitalálják a hiányzó részt, addig is a Bukaresti Nemzeti Múzeumban a helye.

Jöttek is a látogatók, ám egyszerűen csak a sokaság arra figyel fel, hogy egy székely paraszt iszonyatosan röhög. Oda is sűgja neki a Múzeumőr:

- No, te székely! Ne neved ilyen hangosan, mert elvisz a Szekuritate.

De a székely csak nevet, és nem bírja abbahagyni. Be is viszik kihallgatásra, és kérdezik, min nevet ennyire.

- Hát, csak azon, - mondja a székely - hogy nem az van oda írva „Ave Cezar Vavan”, hanem az, hogy „A Véce Zárva Van”.

(Köszönet Jeszenszky Géza, Budapest)

A TV-nek hinni kell...

Lemennek vidékre a Duna tévések és interjúvolják a parasztot, hogy riportban feltérképezzék, hogyan is telik el vidéken egy nap. Megkérlik, mesélje el, hogy zajlik egy napja.

- Hát reggel fölkelek, oszt iszok egy stampedli pálinkát.

- Állj, állj, ez így nem lesz jó! Nem mondhatjuk a nézőnek, hogy maguk már reggel is isznak. Tudja mit, mondja azt, hogy reggel fölkel, és elolvassa az újságot. - Na, tessék!

- Nohát. Reggel fölkelek, oszt elolvasom az újságot. Adok a malacoknak, oszt kiolvasok még egy újságot. Délelőtt kinn vagyok a műhelyben, oszt kiolvasok két-három könyvet. Ebédhez még kiolvasok két magazint, aztán a birtokot körbejárom, közbe elolvasok egy könyvet. Este behajtom az állatokat, aztán kiolvasom az esti újságot. Utána átmennék a könyvtárba, de az csak tízig van nyitva, úgyhogy aztán átmegyünk a haverokkal a Józsihoz, mer' - neki van nyomdája...

Rendszerek

- Melyik két rendszer nem fér össze sehogy sem?

- A kommunista és az idegrendszer.

Mit hallott az AMH?

- Csak most jutott tudomásunkra a szomorú hír, hogy **özv. Kassai Józsefné Márta** október végén hosszú betegség után meghalt. A HKK könyvtára különös szeretettel gondol vissza a Kassai házaspárra, hűséges olvasókra és barátokra!

- A javulás útján: Mint már előzőleg jeleztük, **Keve Lászlóné Susana** „buta” balesetnek áldozata lett 3 hónapja, amikor sétáltatás közben kutyája eliramodott egy fajtársa után és őt magával rántotta. Lába beakadt, több súlyos törés utóhatásaként még mindig csak járókával kezd kissé botorkálni. További javulást kívánunk neki!

- Örömmel jelezzük, hogy **Gáspár Miklós kanonok** szokásos évi látogatását az idén sem hagyja ki: december 21-től január végéig közöttünk lesz, és bemutatja a már hagyományossá vált miséket. (l. *eseménynaplár SP 4.o.*)

- **Dobosi Szabó Anikó** festő- és grafikus művésznő valódi karácsonyi szellemében ajándékával kimutatta nemcsak nagyvonalúságát, hanem ragaszkodását is a magyar kolóniához. A karácsonyi üdvözlőlapon díszelő szép műve egész éven át kérésre Olvasóinkat! Köszönet érte!

- A HKK könyvtár elmaradt „bajaiban” hirtelen nagy segítséget kapott nemcsak a lelkes két lovagtól, akik szabad idejükben bedolgoznak (l. 7.o.), hanem mert **Zombory Dudi**, a Hungária agilis üv. alelnöke *deus ex machina*-módra kivitelezett néhány égetően szükséges javítást (leszakadt polcok) és beváltott egy várva várt igényt (telefonkapcsolat) – utóbbit 29 (!) év várakozás után... De mi lett *Dudival*? Mert még sok lenne a teendő...

- A **Valentín Alsina-i Dalkör** vidáman ünnepelte 72. évfordulóját november 4-én. Ez alkalommal a népes tagság és barátok születésnapján fölköszöntötték **Szénási Pált!** Az AMH gratulál Palinak és a Dalkörnek! (l. SP 2.o.) 5-tagú **Hungária-képviselő** Kiszely Gergely **fényképessel** is jelen volt – pedig *ugyanakkor* volt a Szent László iskolában is dupla magyar program! Mikor leszünk a kolóniában végre annyira, hogy a közérdekű programok ne ütközzenek?! Sok embernek így gyakran megoldódna a gyöttrő dilemma, hogy hova menjen inkább, és nem forgácsolódnának szét...

- **Puricelliné Dobosi Szabó Éva** szerencsésen áttesztelte egy sikeres szemoperáción: hályogtalanították egyik szemét, és újból „teljes emberként” folytathatja a célbalövést! Sok szerencsét kívánunk tovább (még megszerzendő) kitüntetésekhez! Éva ui. november 13 óta újabb díjjal ékeskedik: a Nagyvárosi Sportszövetség (*Confederación Metropolitana de Deportes*) kitüntette a Befutott Erdemes Sportoló éremmel (*Premio a la Trayectoria Deportiva*).

- Buenos Aires-i „csendélet”: **Barotányi Gáborék** elmentek vásárolni, 14 éves fiúk otthon maradt. Zajra lett figyelmes: hallotta

ahogy villámgyorsan két betörő behatolt a házba. Nagyon élelmesen, csendesen elment a fürdőszobába, befeküdt a kádba, behúzta a függönyt, és onnan fülelt, miként pakolnak, jönnek-mennek a rablók a házban. A fürdőszobába is benéztek, de nem a kádfüggöny mögé! (*szerencsére nem láttak Hitchcock filmet. Szerk.*) A fiú a kádban fekvé mobilon fölhívta édesapját, aki percekkel belül otthon termett, a két suhancot összeverte, így ezek otthagytak csapot-papot, zsákokat, és ész nélkül elpucoltak. A háziúrnak azonban egy ujsa eltört. Gratulálunk apa-fiú bátorságához, javulást kívánunk, és pihenést a családnak a lelki nyugalom visszatéréig!

Előadónk

- **Magyar József** október 20-án a Szent István Irodalmi Kör szervezésében a Szent László iskolában figyelmes hallgatóság előtt Erdélyről tartott vetített képes előadást, átértett szöveggel.

Magyar József erdélyi képet mutat Gfoto.org

- Színes egyéniség jött közénk Magyarországról: hosszas levelezés után sikerült **Prof. Nagy Dénesnek** elszabadulnia arról a nemzetközi kongresszusról, aminek nemcsak erősen befogott társelnöke és szervezője volt, hanem előadója is. A Hungáriában november 14-én

A magyarországi Prof. Nagy Dénes előad

a Tanácsszobában összegyűlteknek pergő, érdekesítő előadást tartott. Lapzártán túl lévén és anyagtorlódás miatt erről következő számunkban referálunk. Az előadást követő vacsorán ugyanakkor **Vattay Miklóst** is megünnepelték, vidám hangulatban.

Paál Magdi és Kerekes Ági biztatnak: „Le-le-le fénekig...” - és Vattay Miklós ünnepelt kötélnek áll!

Kettős megemlékezés a Református Egyházban

Október 26-án furcsa volt egy pénteki napon belépni a csodálatos műemlék Kronfuss-épületbe. Már ötven éve itt tartja a Református Egyház a magyar Istentiszteletet, **szüntelenül** - akkor is, ha csak húszan, tizenöten vesznek részt, akkor is, ha a fiatalabb generáció nincs jelen, akkor is, ha bizonytalan az Egyház jövője, akkor is, ha nincs lelkész... de **Istentisztelet van**, a templom áll, és szolgál a reá számítható híveknek, hála azoknak, akik harcolnak és mindig ott vannak. De gondoljunk azokra is, akik a múltban meggyőződésből, önzetlenül küzdöttek a Magyar Református Egyházért. Ezt az 50 éves fennállást ünnepeltük méltó műsorral. Magyarországról látogatott meg bennünket **Szakos Erika** és **Endrődi Zoltánné** énekesek és **Nagy Attila** zongoraművész, akik változatos és szívhez szóló műsort adtak elő. (l. *átellenes oldalt* is).

A közönség egy része

Ezen a napon megemlékeztünk az **56-os forradalomról** is. Elhangzott Tollas Tibor **Bebádogoztak minden ablakot** című verse. Mennyit szenvedtek a politikai foglyok, mennyi igazságtalanság történt... Mit jelenthet az, amikor már a legkisebb fényt se láthatjuk, amikor már semmi remény, semmi jövő nem várható, amikor elvették az utolsó csepp szabadságot is - az a vég... Ma nem a kommunizmus a veszély, az erőszakot most a **nemtörődömség**, a **közömbösség**, az **elvek hiánya**, a **kényelem** váltja le, az **bádogozza** be az ablakot... már nem küzdünk, nem látunk át a saját magunk által bebádogozott ablakokon...

... S Váctól Pekingig zúgják a rabok:

- **Ha nem vigyáztok, az egész világon Bebádogoznak minden ablakot!**

Utazónk

- A **Ladányi házaspár** Brazíliába utazott 4. dédunokájuk születésére. Gratulálunk elapadhatatlan vállalkozó kedvükhöz!

- A Regösök újból igen nagy sikerrel szerepeltek a Villa Gral. Belgrano-i *Oktoberfesten*. Gratulálunk! (l. *HUFI 2.o.*)

- **Dr. Kraft Péter és kedves felesége** 2 hetes szabadságra meghívták Limába és vendégül látták otthonukban **Kiss Pétert és Mártit**.

- Arany László, kedves előfizetőnk joggal lehet büszke lányára! November elején látogatóba jött **Arany Edith MD, Ph.D.** Kanadából, aki egyetemi kutató-segédprofesszorként elsősorban a specialitásban, a cukorbeteg terén dolgozik. A Buenos Aires-i egyetemen (UBA) arany-éremmel diplomázott Edithet előzőleg Pekingben a kínai nemzeti kutatóintézet meghívta mint kanadai döntőbíró a cukorbeteg kutatására szánt állami segélyekre pályázó kandidálók közti választásra. Ittléte alatt a CONICET-

Arany Edith a büszke papával Fotó Tríxi

CIHR-ben szintén továbbképző-előadásokat tartott, amelyekre az egész országból érkeztek hallgatók. Edith egy éve vesztette el férjét, Raúl Lobet Guerrerót, így gyerekeivel (Carolina 24, Tamás 21 és János András 19 évesek) él a kanadai Ontario-beli Londonban. Csodáljuk bátorságát egyedül maradása után, de ugyanakkor melegen gratulálunk pályáján elért sikereihez!

- Október 2 utolsó hetén a Collia házaspár Párizsba, Londonba és Budapestre utazott a gyógyszeriparhoz tartozó nemzetközi orvos-szervezetek tárgyalásaira. A 30 országból álló szövetségnek **Luis Collia** az elnöke. A budapesti tagozat meglepetten vett tudomást arról, hogy Dr. Collia felesége **Theész Anna Rózsa** beszél magyarul! Budapestten Vassékkal kirándultak Pécsre és Szegedre, és egy kellemes ebédet fogyasztottak el Gödön a Honfi rezidencián, ahol a háziasszony, Honfiné Meleg Irén *Csiki* begipszelt lábba fogadta őket... (l. SP 2.o.)

Honfiéknál b.-j.: Vass Magdi és Matyi, Honfi Laci és Csiki, Collia Luis és Anna Rózsa, Zsolnai Péter és Edit Fotó Collia

Dalest az Evangélikus Egyházban

Az Evangélikus Egyházban megismétlődött a sikeres műsor, ahova sokan olyanok is szívesen eljöttek, akik a Református Egyházban már hallották a 3 fiatal magyarországi művészt (l. *szomszédos cikket*).

özv. Heftyné Kató bekonferálja a programot Gfoto.org

Szerencsére még mindig vannak olyanok, akik hallják az üzenetet! Ezért tudtuk megünnepelni a Református Egyháznak az 50. évét.

Hálás köszönet azoknak, akik nem adták fel a harcot, hanem mindig ott vannak! (*Képanyag G-FOTO*)

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi

1956-2007

Még forr a vérünk, pedig 51 éve történt! Nem adtuk meg magunkat!

A **Zrinyi Ifjúsági Kör** egyike a nagyon aktívan csatározó csoportosulásoknak. A közöny elleni küzdelemnek ékesen szóló példája volt az **idei megemlékezés** a Hungáriában. Célja: az ifjú vezetőségnek megmutatni, hogy mi is az, amit megtartani, védeni és továbbadni kell. Hallottunk már a stafétabotról. Most az ő kezükben van. Am, hogy ügyesen tartsák és okosan adják tovább, ismerni kell, *tudni* kell, hogy mit rejt a múlt.

Megrázóan hatott a Forradalmat mutató film. A fiatalok számára didaktikus, a nem annyira fiatalok számára komoly emlékeztető volt. *Nem szabad felejteni!*

A vetítés után a **KÖRS** (a körzet fiatal vezetőiből összeállított örs) minden tagja az otthoni hősök nevében egyenként tett vallomást.

- Én 4 éves voltam, mikor nagyszüleim menekültek, és szüleim még egészen fiatalok voltak...

- Én már itt születtem...

- Ezek leszármazottai a mai vezetők. Ma megint bajban van a nemzetünk. Volt egy gyászos december 5-e. (...) Hazugságokra fény derül. Ötvenhatot rágalmaznak. Nemzetünk kettétörtött. Vajon megint emigránsok leszünk, mert nem értünk (mert nem érthetünk) egyet az egyik fél gondolat-világával? Ettől Isten óvjon meg!

- A mai fiatal vezetőségnek a feladata, hogy megteremtse a jobb kort, „mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán!”

(A szervezés, a műsor és a film összeállítására **Zólyomi Kati** tehetségét és szorgalmát dicséri. Bemondó: **Lajtaváryné Benedek Zsuzsi** volt. A **KÖRS** további tagjai: **Collia Alex** (nem volt jelen), **Haller Ines**, **Gorondiné Haynal Edith**, **Lomniczy Mátyás** és **Szilvássy Lőrinc**. Gratulálunk!) (l. *HUFI 1.o.*)

Lomniczy József

Vitézi Rend, M.H.B.K. és Szent István Kör közös találkozója

Az idej eseménytorlódás következtében a Vitézi Rend, a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége és a Szent István Kör közös ebédrel egybekötve rendezték találkozójukat november 4-én. Díszvendégeink voltak **Mario Bordón Videla ny.rep. alezredes** és **Juan Carlos Arias Roig százados** feleségükkel.

Jakabné Terek Zsófia spanyolul és magyarul köszöntötte a megjelenteket. Alulírott, a Vitézi Rend dél-amerikai Törzskapitánya spanyolul megemlékezett az M.H.B.K. 60 évvel ezelőtti alapításáról és a Vitézi Rend 87. évfordulójáról. Röviden ismertette a Rend történetét és célkitűzését, kiemelve, hogy ez az **egyetlen** a Lovagrendek Nemzetközi Bizottsága által elismert magyar Rend.

b.-j.: Domínguezné v. Remete Andrea, Alitisz Miklós fiaival és v. Vattay Miklós Fotó Vattay

A kitüntetések ünnepélyes átadása következett, amiben **Domínguezné v. Remete Andrea** segédkezett. A Rend Érdemkeresztet kapta a tavalj elhunyt **v. Alitisz András** rendtársunk (ezt **Miklós fia** vette át, gyermekei kíséretében). Szintén a Vitézi Rend Érdemkeresztjével tüntette ki a magyarság és a Rend érdekében kifejtett munkájáért **Juan Carlos Arias Roig** századost.

Az 1956. november 4-i Forradalom és Szabadságharc gyásznapjára emlékezve a jelenlévők egy perces csendet tartottak, utána **Nt. Tóth Kristóf** asztali áldást mondott és következett a meghirdetett magyaros ebéd.

v. Vattay Miklós

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Rovatomat politikával kezdem. Argentínában, október 28-án általános választások voltak. Államelnököt és új kormányt választottunk a következő 4 évre. Igazság szerint nem egészen „újat”, hanem ugyanazt - kicsit más öltözetben. Egy éve folyik a harc, a cselszövés a kormánypárt jelöltje és az ellenzék jelöltjei között. A kormánypárt csak júliusban hirdette ki Kirchner elnök jelöltjét: feleségét Cristinát, akit az elnök a kampányra használt óriási Luna Park stádium pódiumára helyezett állami tisztviselők viharos tapsa közepette. Köztudomású, hogy ma már nem egyének indulnak a választásra, hanem *pártok*. A pártok pedig szorgalmasan gyűjtenek a választási csatára. Gyűjtenek-költeken-gyűjtenek.

Ahogy márciusban már megírtam, a nyár folyamán, amíg mindenki vidáman úszkált a tengerben, a peronizmusból ügyesen átszervezett, átcsoportosított *kirchnerizmus* egy komoly, tömör táborra dagadt. Aggódva figyeltük, mi lesz ebből, ha az ellenzék nem áll össze? Mert egy elszegényedett országban, ahol a lakosság 70%-a az állam segítségére számít, hogy kikerekítse megélhetését, ott az a párt gyarapszik és győz, amelynek a pénz van. A többpárt-rendszer régen jól működött. Most felaprózva egyik párt sem tudja eredményesen felvenni a harcot a kormánypárt anyagi fölényével. Mi magyarok egyre sóhajtoztunk - „úgysem számít a mi szavazatunk” - és aggódva figyeltünk. Az ellenzék kitűnő, képzett, lelkes vezetőket jelölt, de mindegyik *primhegedűs akart lenni a zenekarban*, nem volt hajlandó együtt, egy listán indulni. A választók egyre jobban részt vettek a vitákban, de miután minden jelölt választási hadjárataiban *azonos* célkitűzéseket harsogott, a végén csak azt latolgatta, hogy vajon melyik közülük az, aki a tervet képes lesz végrehajtani, és majd feltehetőleg melyiknek nem csak „maga felé hajlik a keze”...

Október végére azonban mindenki lázasan politizált. **Mi magyarok egyszerre megtaláltuk argentin identitásunkat: mi is politizáltunk.** Itt nagyon komoly lett a helyzet. Az idősebb korosztály, vagy azok, akikben nem dobog argentin *hazafias szív* rádöbbenek, hogy ennek fele sem tréfa. **A jövőnk, a gyermekeink, unokáink jövőjéről van szó.** Ők igenis itt fognak élni. Most bizony színt kellett vallanunk és lelkiismeretes argentin lélekkel kellett (egyébként kötelezően) szavaznunk. Október 28-án egy Caracasból visszavándorolt venezuelai magyar barátnőmmel a televízió mellett együtt izgultunk. Ő, aki már egyszer Magyarországról 1956-ban elmenekült a szabad Venezuelába, most újra menekült a - még - szabad Argentínába.

Ejféli után pár perccel - még mielőtt a számlálások összegyűlhettek volna! - kihírdették a választás eredményét. *Kirchnerék győztek!* A végeredmény 46% **Cristina Fernández de Kirchner** javára (2007-2011). Várhatóan, a tartományokban, ahol az alacsony osztály többségben van, győzött. Két kivétellel: az ország két nagy városában - ahol a középosztály többség - ellene szavaztak. Röviden és nagyon okosan, iskolázott nyugodtsággal köszönte meg híveinek támogatását. A volt helyettes alelnökkel (aki most Buenos Aires tartomány megválasztott kormányzója) Sciolival együtt ölelte a december 10-én lelépő férj-államelnököt, Néstor Kirchnerert. Reméljük, hogy ígéretét, miszerint az *egész ország és nép elnökneje* akar lenni, be is fogja tartani. Összegezve: férjének kormányzása az elmúlt négy esztendőben sajnos nem bíztat jobb jövővel. Csak azt reméljük, hogy egyelőre 4 évre választottuk...

A *politika* októberben hol magyar, hol argentin-magyar keblemben vert hullámokat. Argentínában élek 58 éve, kettős állampolgárságom van. Hontalan hanyattatás után, 1955-ben, hála General Perónnak, boldogan vettem fel az *argentin állampolgárságot*. Magyarországi jövőjének alakulásához érzelmileg kötődöm, de politikailag nem vagyok felelős érte.

Ezzel szemben egy *argentin-magyar* hiába akart szavazni: magyar útlevele ugyan megvan, de még nem Magyarországon él, bejelentett adófizető *magyar polgár*, tehát nincs szavazati joga. Felelőtlenség is lenne ezt igénybe venni, mert (szerencsére) egyik párthoz sem tartozunk. A kolónia az utolsó években, pontosabban az 1956-os forradalom óta összeforrott. Akkor a felvonulásokon mind együtt vittük az égő fátylát és imádkoztunk Magyarországi szabadságáért, a kommunizmus és a szovjet megszállás ellen. A kommunizmus hivatalosan megszűnt. Magyarország szabad ország, demokratikus módszerrel megválasztott kormánnyal. A magyarokat politikailag nagyon nehéz egy táborba gyűjteni, de a pártoskodás, széthúzás a külhoniakat nem választhatja szét. A remél *megmaradásunk-fennmaradásunk* beolvadás nélkül csak közös ügyezéssel és az anyaország segítségével lehetséges!

Események

A Hungária Egyesületben október 21-én megrendezett tiszteletadás és megemlékezés tökéletesen kifejezte a magyar kolónia, a magyar közösség hozzáállását az 1956-os októberi forradalomhoz. Megkönnyeztük, átértéztük. **A Magyar Nagykövetség október 24-én** rendezett fogadásán a kolónia Intézményeinek vezetői és külföldi diplomatai, meg argentin előkelőségek voltak meghívva. Gondolom, elolvasták a meghívót és így megtudhatták, miről van szó. A nagykövet és felesége a magyar külügyminisztérium utasításai, protokollja szerint rendezte a nemzeti ünnepeket, Magyarország bel- és külpolitikája pedig nem a mi felelősségünk.

Október 26-án a Magyar Református Egyház hívta meg a magyar kolónia tagjait és argentin hozzátartozókat, hogy a „Száll az ének” zeneest keretén belül *megemlékezzünk az 56-os forradalomról és a gyülekezet 50 éves fennállásáról*. Utána szeretetvendégség. Úgy voltam vele, mint amikor meghívják ebédre és olyan változatos a menü, hogy nem tudom, melyik fogásra készítem elő gyomorsavamat. Valószínűleg más is így gondolkodott, mert szép számban jöttek el a hívásra. **Puricellin Szabó Éva** a gyülekezet 50 éves jubileumáról beszélt és annak alapító tagjairól. Hozzáfűzöm: 50 éve *minden vasárnap magyarul szólal meg az Ige a templomban*, amit a Jó Isten és az alapítók után leginkább hűséges vezetőiknek,

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
Fotó Bonczos

a **Pataky** családnak, **Benedek** családnak, **Schirl Honkának** és **Pálnak** és még néhány tagnak köszönhetünk. Csodálatos, hogy ma is Magyarországról meghívott lelkész házaspár láthatja el az egyházi szolgálatot! Nt. Tóth Kristóf (a szintén lelkész) feleségével Krisztinával valláskülönbség nélkül szolgálnak minden magyar keresztény-keresztényen testvérnek. Legmeghatóbb mégis Lajtaváryné Benedek Zsuzsi szavalata volt. Könnyes szemmel hallgattuk Tollas

A 3 fiatal magyarországi művész (l. recenzio áttellenes oldalon)
Fotó Bonczos

Tibor megrázó versét: „Bebádogoztak minden ablakot”. Nem kellett hozzá „jelmagyarázat”, így emlékeztünk meg a hősokról, akik 1956-ban életüket áldozták a szabadságért. Ezek után következett a 23 dalból álló, kicsit hosszúra sikerült dalest (l. *átellenes oldal*).

Október 30-án az Argentin Filharmonikus Zenekar az évad utolsó hangversenyét, Stefan Lano vezényletével Liszt Ferenc műveinek szentelte. Az 1. és 2. sz. zongorahangversenyét adták elő, egy csodálatos litván zongoraművész, Muza Rubackyte közreműködésével, aki teljesen átértézte a magyar zeneszerző hangulatát és temperamentumát. Nem csoda, hogy Budapesten 1991-ben ő nyerte meg az 1. díjat a Liszt Ferenc zongoraművész-pályázaton. *Nagy összekötő kapocs a népek között a zene!*

Hasonlóan egy minden népeket összekötő remek zenei élménynek lehettünk részesei az Amijai templomban **november 5-én**, egy Franz Joseph Haydnnek szentelt koncerten. Hála az Ars Hungaricának sikerült ezen a nívós koncerten egy Magyarországról meghívott csellóművészt, Máté Balázst megismernünk (l. *recenzió SP 3.o.*) Szeretném azonban megemlíteni, hogy Buenos

Airesben ilyen nagy modern és barátságos hangversenytermet még nem láttam. A falon a számomra ismeretlen feliratot a program hátlapja fejtette meg: „Él az én népem” Oszövetségi idézet. Az eredetileg romban levő épületet 1993-ban gazdag zsi-

Máté Balázs fiatal csellóvirtuóz Eric G. le Comte-tal (Fundación Teatro Colón tagja)
Fotó Bonczos

dó mecénások hozták létre mai formájában, ahol minden jóindulatú, lelkes embert szívesen látnak. A koncert után megismerhettem a nagyszerű magyar művészt.

Az idei kiállítás bejáratánál óriási fehér tortával ünnepelte a **„Feria de las Naciones”** (COAS) a 30 éves jubileumát.

Középen Mahr Livia, Lucrecia és Rosa Álvarez segítőtársaival
Fotó Bonczos

Mint mindig, ezrek látogatták. **November 12-én** zárt a 8-napos nemzetközi vásár.

A „Livia” gyermekdivat már 13 éve jelen van **Mahr Livia** anyagi kis modelljeivel. Gratulálunk.

A külföldön, szórványban élő magyarokat mi tartja - tarthatná össze? Magyar Intézményeink talán, amelyeket sok évtizede magyar emigránsok, menekültek alapítottak nagy áldozattal és fáradsággal? Példa a Segélyegylet! Alapszabályai leszögezik a „politikai beállítottság és valláskülönbség nélküli” elvet. Ma *tizenkilenc Intézményünk van és még él*. Ezt így, külön-külön fenntartani, megtartani nem lehet! *Csak együtt, és okosan*. Ha megnézzük, hogy egy akár hazafias, akár művészi magyarnyelvű rendezvényen kik vesznek részt, ugyanazt a pár tucat arcot látjuk. Számos Intézmény vezetője kesereg, hogy nincs elég segítsége, és joggal a saját Intézményét tartja fontosnak. Sokan voltunk de kevesen maradtunk, akik beszélünk még jól magyarul. Magyar lovas őseink szerint „egy fenékkal csak egy lovon lehet lovagolni”. Mi pedig sokszor három-négyen szeretnének ülni, mindenütt ott lenni - de se lábunk, se agyunk nem bírja szusszal!

Közös célunk, hogy megtartsuk magyar sajátosságunkat. Miről ismernek meg bennünket, miben vagyunk mások, egyediek? Mire lehetünk büszkék, „sznobok”? Kétségtelen, hogy leginkább *nyelvünkben lehetünk azok*. Egyik nyugati nyelvcsoporthoz sem tartozunk. A világ bármelyik sarkában, ha magyar szót hallunk, egymásra találunk! Unokám szereti elámitani atléta baráti körét, amikor mobiltelefonján magyarul beszél. „Ez a mi titkos nyelvünk” - szokta mondani. „Milyen kár, hogy Márai Sándor *Föld, föld* könyvét, amiből most fedeztem fel nagyapám földjét, spanyolul olvastam, mert magyarul nem tudok” - mondta egy fiatal lány a könyvesboltban, amikor meghallotta, hogy én magyar vagyok. Az Argentinai Magyar Hírlap sem tudna létezni, ha nem vállalná a „kapocs”-szerepet szétszóródott magyarok között. Ismerek fiatalokat és szomszéd országokban élő magyarokat, ahol nincs magyar társadalmi élet, akik bevallják, hogy az egyetlen magyar szöveg, amit hajlandók átböngészni, az a „drága AMHI”

Minden különlegességünk csak akkor hatásos, időtálló, ha nem zárkozunk el magyarul már nem beszélő testvéreink elöl. Legkönnyebb ezt a *zenét, a táncot, a magyaros ízeket és konyhán keresztül - akár szótlanul is - bemutatni*. Meg lehet szeretetni a magyarságunkat barátsággal, közvetlenséggel. Fontos, hogy rendezvényeink, hírlapunk, öregothonunk, klubjaink két nyelven szólaljanak meg, de állítom, hogy nem elég a 2 nyelv, *a tartalom a legfontosabb*. Ha mindenki csak egy vagy két szerepet jól, bizakodva vállalna, és azt a többi, ha nem is segítené, de nem kedvetlenülé el - akkor talán az „egymás terhét hordozzátok”-alapon megmaradnánk.

Öreg barátom így mondaná: „Olyanok lennénk, mint a XV. század ittfelejtett lovagjai...”

Még a mosolygó kollégák is megtapsolják!

Gfoto.org

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: *Rubido-Zichy Hohenlohe Senta*

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban bejött adományok: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Móricz Istvánné - Erdődy József - Dr. Farkas Ferenc - N.N. - Gorondi István és Edith - K.I. - Dr. Orbán László - Gosztonyi Attila - Luraschiné Földényi Judith - B.Á. (Kanada) *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2007-ben eddig bejött USS 100.-on felüli adományok: Zombory István - Dr. Orbán László - Móricz Istvánné - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Erdődy József - Döry Ileszi - Dr. Alitisz Constantino (2x) - Alexis Pejacevich - Dr. Farkas Ferenc - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Grosschmid Mária (Mo) *Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük támogatásukat!*

Av. Corrientes 922, 6° P, of: "34"
Líneas rot : 4393-0456
bookingtravel@fibertel.com.ar

CARLOS HATCHERIAN
E.V.T. Leg N° 12.643 D.N.S.T. 2253/05

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil los manuales de técnicas de Mausi Sebess

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA
SALVADOR ARIEL LETTIERI
Pastelero Profesional IAC Mausi Sebess
SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR, FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess
REPRESENTO A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebess
PRIMER PUESTO

SEPTIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE
TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIÁN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausi Sebess
MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIEDRABUENA,
MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ
REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausi Sebess
MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

Nivel Internacional
Exclusivo y Certificado

www.mausiweb.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado

Libertad 480 2° Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi

Abogada
Estudio 4581- 8895
15-5026-4512

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli

Médcos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

CARPINTERÍA
Ricardo E. Göttig Vágó
Naval - Bibliotecas - Restauración
Talla - Mueblería - Marquetería
Tel. 4746-2790 Cel.: 15-6502-2830
regmapex@yahoo.com.ar

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

Minden magyar
származású
gyereket
szeretettel
vár a
Zrínyi Ifjúsági Kör
(hétvégi magyar iskola)
Beisné Mocsáry Anni
4624-4461

G-FOTO fotógrafa
reuniones, fiestas, casamientos,
curso de fotografía. Gregorio
4005-5447 / 15-5726-1192
www.gfoto.org

A havi lapzárta után történt eseményekről
szóló beszámolók és hírek csak egy hó-
nap késéssel jelenhetnek meg. Számi-
tunk Olvasóink szíves megértésére!

- A megjelent írások nem fejezik
ki szükség szerűen a szerkesztő
véleményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.
Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött írások a közlésnél
előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA, Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA, Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS, Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmj@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTINAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1° A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 03543-1557-6631 - gabor.banati@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MÚTUOS - Balcarce 79. Moreno N° 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

**A január-februári kettős-
számra a lapzárta: december 10**
A kettősszám január 20-a
körül jelenik meg. Anyag és
hírek beküldésére 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA
ALFA BETA S.A. 4522-1855

APRÓHIRDETÉSEK
CLASIFICADOS

Tortas húngaras:
Recetas Sra. de Bakos
Tel. Pablo 4799-3482

¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS?
Csilla Vágó Masoterapeuta
15-5478-3441 4792-2452

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh